

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΤΟΜΟΣ
ΙΣΤ'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ

THE ORTHODOX OBSERVER

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1950

ΑΡΙΘΜ
358

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μιχαήλ λειτουργῶν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναῷ Ἀγίας Τριάδος ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν Νέα Ὑόρκη τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1950.

Πρὸς τὸν Εὐλαβέστατον Ἱερατ. Προϊστάμενον
τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος .....
Εὐλαβέστατε,

Ἀπὸ τὸ ἐσωκλείστων ἀντίγραφον τῆς ἐκκλήσε-
ως μας πρὸς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα τῆς ὑ-
μετέρας Κοινότητος θὰ ἐννοήσετε τὴν ὑπερτάτην
ἀνάγκην ὅπως περιέλθῃ δίσκος ἐν τῷ Ἱερῷ ὑμῶν
Ναῷ ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου
κατὰ τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς
Σαμαρείτιδος τῆς 7ης Μαΐου, 1950.

Διὰ ταῦτα σὰς παρακαλοῦμεν, ὅπως κατὰ τὴν
ἡμέραν ἐκείνην, ποιήσῃτε θερμὴν ἐκκλησίαν πρὸς
τὸ Ἐκκλησίασμα, ὅπως προσφέρῃ γενναιοφρόνως
ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου.

Συγχρόνως ἐγράψαμεν καὶ πρὸς τὸν Ἀξιότι-
μον Κύριον Πρόεδρον καὶ τὸ Ἐντιμ. Διοικητικὸν
Συμβούλιον τῆς ὑμετέρας εὐλογημένης Κοινότη-
τος, ὅπως ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν Φιλόπτωχόν σας καὶ
περιφέρῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὸν δίσκον
ὑπὲρ τοῦ εἰρημένου σκοποῦ.

Σὰς εὐχαριστοῦμεν θερμῶς καὶ διατελοῦμεν

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

***

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν Νέα Ὑόρκη 6ῃ Ἀπριλίου 1950.

Πρὸς τὴν Εὐγενεστάτην Καν Πρόεδρον καὶ τὸ Ἐντ.
Διοικ. Συμβούλιον τῆς Φιλοπτ. Ἀδελφότητος
Ἑλλ. Κυριῶν Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς Β. καὶ Ν.

Ἀξιότιμος Κυρία Πρόεδρος,

Ἐξ ὀνόματος τῶν ὀρφανῶν τῆς Ἀκαδημίας τοῦ
Ἁγίου Βασιλείου ἀναγκαζόμεθα νὰ σὰς κάμωμεν
τὴν παροῦσαν ἐκκλησίαν διὰ νὰ σὰς παρακαλέσωμεν,
ὅπως κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος, 7ην Μαΐ-
ου, 1950, περιαγάγῃτε δίσκον ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας
ἐν τῷ ὑμετέρῳ Κοινοτικῷ Ναῷ κατὰ τὴν Θεϊαν Λει-
τουργίαν, ἀφοῦ προηγουμένως συνεννοηθῇτε μετὰ
τοῦ ὑμετέρου Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου ὁμιλοῦντος
καταλλήλως περὶ τοῦ δίσκου τούτου.

Προβαίνομεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν μας ταύτην, διότι
ἡ Ἀκαδημία περιθάλπει καὶ σπουδάζει περὶ τὰ 60 πε-
ρίπου ὀρφανὰ κοράσια, προερχόμενα ἀνεξαιρέτως ἀ-
πὸ γονεῖς Ἑλλήνας Ὁρθοδόξους τῶν ὁποίων ὁ γάμος
ἠὺλογήθη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν ἡμῶν. Χάριν τῶν ὀρ-
φανῶν αὐτῶν κοριτσιῶν ἡ Ἀκαδημία ἱδρύσεν ἐν αὐ-
τῇ Ἡμερήσιον Ἑλληνο-Ἀμερικανικὸν Σχολεῖον, ἐν
τῷ ὁποίῳ διδάσκονται τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, τὴν
Ἑλληνικὴν, καὶ τὴν θρησκείαν τῶν Πατέρων μας. Τὰ
ὀρφανὰ ταῦτα ζοῦν, δηλ. τρέφονται, κοιμῶνται καὶ
ἐν γένει περιθάλπονται μὲ οἰκογενειακὴν στοργὴν ἐν
τῇ Ἀκαδημίᾳ. Τὰ κορίτσια αὐτὰ θὰ εἶναι αἱ αὐρια-
ναὶ Μητέρες, γεμᾶται, ἐμπεποτισμέναι μὲ τὴν θρη-

σκείαν μας, τὴν γλῶσσάν μας καὶ τὰ πατροπαράδοτα
ἔθιμά μας.

Συγχρόνως μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν περίθαλ-
ψιν τῶν ὀρφανῶν καὶ τὴν ἀνατροφὴν αὐτῶν, ἡ Ἀκαδη-
μία ἱδρύσῃ καὶ Διδασκαλεῖον Θηλέων. Τὸ Διδασκα-
λεῖον λειτουργεῖ ἐντὸς τῆς Ἀκαδημίας ἔνθα διαμέ-
νουν ὡς οἰκότροφοι 40 Νεάνιδες προοριζόμεναι ὡς δι-
δασκάλισσαι, μέλλουσαι νὰ διδάξουν εἰς τὰ ἀπογευ-
ματινὰ καὶ ἡμερήσια Σχολεῖα μας ἐν Ἀμερικῇ.

Πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὡς ἄνω σκοπῶν ἀπαιτοῦν-
ται δαπάναι, δαπάναι σοβαραὶ, αἱ ὁποῖαι δὲν δύναν-
ται νὰ καλυφθοῦν μόνον μὲ τὴν Ἀγιοθασιλόπητταν.
Διὰ ταῦτα ἀπαιτεῖται καὶ μάλιστα ἐπείγοντως νέα
βοήθεια καὶ ἡ βοήθεια αὕτη εἶναι νὰ περιφέρῃτε τὸν
δίσκον ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας ὡς ἀναφέραμεν, τὸ δὲ
προῖδον τοῦ δίσκου ὁ λ ὁ κ λ η ρ ο ν, παρακαλοῦ-
μεν ὅπως τὸ ἀποστείλῃτε πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβού-
λιον τῆς Ἀκαδημίας, 10 E. 79TH STREET, N. Y. C.,
καὶ ἐντὸς τοῦ ἐσωκλείστου φακέλλου.

Δεόμεθα, ὅπως ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου Βασιλείου εὐλογῇ καὶ
διατηρῇ ὑμᾶς ἐν ὑγείᾳ.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου

τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἁγίου Βασιλείου

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

***

ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ἐν Νέα Ὑόρκη, τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1950.

Πρὸς τὸν Ἀξιότιμον Κύριον Πρόεδρον
καὶ τὸ Ἐντιμότατον Διοικ. Συμβούλιον
τῆς Ἑλληνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινότητος .....

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Σὰς ἐσωκλείομεν ἐν ἀντίγραφον ἐκκλήσεως ἡ-
μῶν πρὸς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα ὑμῶν, διὰ
τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρεί-
τιδος θὰ ἐννοήσῃτε τὴν ὑπερτάτην ἀνάγκην πού ἔχει ἡ
Ἀκαδημία.

Διὰ ταῦτα, ἐν ὀνόματι τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τούτου,
σὰς παρακαλοῦμεν νὰ ἐπιτρέψῃτε καὶ μάλιστα νὰ
συστήσῃτε εἰς τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητά σας,
ὅπως περιφέρῃ δίσκον ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας, κατὰ
τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρεί-
τιδος 7ην Μαΐου, 1950, τὸ δὲ προῖδον τοῦ δίσκου
ὁ λ ὁ κ λ η ρ ο ν ἐμβάσουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸ
Ταμεῖον τῆς Ἀκαδημίας 10 E. 79 STREET, N. Y.
CITY, διότι ἡ Ἀκαδημία ἔχει μεγάλην καὶ ἐπεί-
γουσαν οἰκονομικὴν ἀνάγκην.

Ἐλπίζοντες ὅτι θὰ συντελέσῃτε εἰς τὴν ἐπιτυ-
χίαν τῆς περιφορᾶς τοῦ δίσκου τούτου, δεόμεθα
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, πρεσβείαις τοῦ
Ἁγίου Βασιλείου, ὅπως σὰς εὐλογῇ καὶ εὐδῶνῃ
τὴν ὑγείαν σας καὶ τὰς ἐργασίας σας.

Διάπυρος εὐχέτης πρὸς Κύριον,

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Ἀκαδημίας

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ο ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΜΙΧΑΗΛ

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ

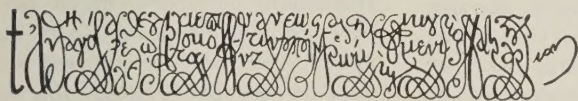
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ, 10 East 79th Street, New York 21, N. Y.

ΕΤΟΣ ΙΣΤ'. Ἀριθ. 358.

Διευθυντής: Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ Θ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗΣ

15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1950

Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΕΙ

Παντί τῷ πληρώματι τῆς Ἐκκλησίας χάριν καὶ εὐ-
ρίνην παρὰ Θεοῦ Πατρὸς.

Ἐν κατανύξει ψυχῆς, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγα-
πητά, καθ' ὅλην τὴν διαγενομένην Ἀγίαν καὶ Μεγά-
λην Ἑβδομάδα ἠκολουθήσαμεν νοερῶς τὸν Νυμφίον
τῆς Ἐκκλησίας, βαδίζοντα πρὸς τὸν ἐκούσιον πάθος.
Συνεισλήθομεν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὸν Κῆπον τῆς Γεθη-
μανῆ, ἔνθα οἱ Μαθηταὶ οὐδ' ἐπ' ὀλίγην κἄν ὥραν
ἴσχυσαν ἵνα ἀγρυπνήσωσι μετ' Αὐτοῦ, προσευχομέ-
νου ὑπὸ τὰς ἐλαίας κατὰ τὴν νύκτα τῆς ἀγωνίας. Εἴ-
δομεν τὸν μαθητὴν παραδίδοντα τὸν Διδάσκαλον,
καὶ τὸν ἐγγύτερον φίλον τρίς ἀπαρνηθέντα τὸν Δε-
σπότην. Παρηκολουθήσαμεν τὴν ἄδικον πρὸ τοῦ
Ἀρχιερέως καὶ τοῦ Ἠγεμόνος δίκην, τὸ φραγκέλω-
μα τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας τοῦ Θεανθρώπου σαρκός,
τὰς πληγὰς, τοὺς ἐμπυσμούς, τὰ ραπίσματα καὶ τὴν
ἀπερίγραπτον δόλυν τῶν Σταυροῦ.

Πᾶσαι αἱ σκηναὶ αὗται, εἰς τὰς ὁποίας τοσαύτην
προσδίδει μυστικοπάθειαν ἢ σεμνὴ τῆς Ἀγίας ἡμῶν
Ἐκκλησίας παράστασις διὰ τῆς ὑπερόχου εἰς ἔκφρα-
σιν καὶ λυρισμὸν ὑμολογίας αὐτῆς συνεκίνησαν καὶ
κατένυξαν ὑμᾶς θαυμάσια καὶ ἐν εὐλαθείᾳ πολλῇ
κλινάντες τὸ γόνυ ἡσπάσθημεν τοὺς αἰμάσσοντας
τοῦ Σωτῆρος πόδας, καὶ ἐρράναμεν δι' ἀνθέων ἅμα
καὶ δακρύων τὸν Ἐπιτάφιον Αὐτοῦ.

Καὶ ἤδη ὑπεράνω τοῦ Ζωοδόχου Τάφου προβάλλει
παρήγορος ὁ Ὁρθρος τῆς Ἀναστάσεως. Τὴν τα-
πείνωσιν διαδέχεται ἡ ὕψωσις, τὴν ταραχὴν ἡ γαλή-
νη, τὴν θλίψιν ἡ χαρὰ, ἡ ἀνοιξις τὸν χειμῶνα.

Τὸ δρᾶμα τοῦ Γολγοθᾶ εὐρίσκει τὴν ὑπέροχον
αὐτοῦ λύσιν· τὸ ἔργον τοῦ Λυτρωτοῦ τελειοῦται. Ὁ
κῆπος Ἰωσήφ τοῦ ἀπὸ Ἀριμαθαίας ἀντικαθιστᾷ τὸν
κῆπον τῆς Ἑδέμ. Τὸ ἐξαισιὸν θαῦμα τῆς Ἀναστάσε-
ως ἀποδεικνύει τὸν Χριστὸν Ζῶντα, Κύριον τῆς ζωῆς
καὶ τοῦ θανάτου.

Ἐκ τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ κενοῦ Τάφου ἐκπορεύε-
ται τὸ μεγαλύτερον καὶ παιδρότερον μήνυμα τῆς κα-
ταλλαγῆς τοῦ ἁμαρτωλοῦ μετὰ τοῦ Θεοῦ, τῆς υἱοθε-
σίας καὶ πάλης τοῦ ἀνθρώπου, τὸ μήνυμα τῆς ψυχικῆς
χαρᾶς καὶ τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Ἐκ τῆς Ἱερου-
σαλὴμ ὁρμάται τὸ ὑψηλότερον κήρυγμα, ἡ καθα-

ρωτέρα διδασκαλία, θάσιν αὐτῆς καὶ θεμέλιον ἔχου-
σα τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ μήνυμα αὐτὸ ἐξαγγέλλομεν ὑμῖν σήμερον πρὸ
παντός, τέκνα ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι ἀγαπητά. Προσ-
έλθωμεν τοῖνυν πρὸς τὸν Ἀναστάντα Χριστὸν ἀγαλ-
λομένῳ ποδί, τὰς λαμπάδας τῆς χαρᾶς ἐν ταῖς χερσὶ
κρατοῦντες. Συντριβὴ καὶ κατάνυξις ἦσαν τὰ αἰσθή-
ματα, τὰ ὁποῖα ἐπλήρουν τὰς καρδίας ἡμῶν τὴν Με-
γάλην Ἑβδομάδα. Χαρὰ καὶ ἀγάπη δέον ἵνα διακα-
τέχωσιν ἡμᾶς σήμερον.

Χαρὰ μὲν διὰ τὴν ἐκ νεκρῶν τοῦ Σωτῆρος Ἀνά-
στασιν, οὖσαν ἐχέγγυον καὶ τῆς ἡμετέρας Ἀναστά-
σεως καὶ ἐπαγγελίαν τῆς ἡμετέρας ἀθανασίας. Ἀ-
γάπη δέ, διότι ἐξ ἀγάπης ἀπειριόριστου πρὸς τὸν ἄν-
θρωπον ὁ Θεὸς ἐξαπέστειλε τὸν Υἱὸν Αὐτοῦ τὸν Μο-
νογενῆ εἰς τὸν κόσμον ἁμαρτωλοὺς σῶσαι, καὶ ἐξ
ἀγάπης πάλιν ὁ Υἱὸς ἔφερε τὸν μεγαλύτερον Σταυ-
ρὸν καὶ τὸν ὀξύτερον πόνον.

Διὰ τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν ὑμῶν πρὸς τὸν
Ἱερώτατον καὶ προσφιλεστὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Ἀρχιεπί-
σκοπον κύριον Μιχαὴλ μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν Θεοφι-
λεστάτων Ἐπισκόπων εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς πατρικῶς.
Ἀπέναντι τῆς εὐσεβόφρονος καὶ ἀκλονήτου ἀφοσιώ-
σεως ὑμῶν πρὸς τὸ Σεπτὸν Οἰκουμενικὸν Πατριαρ-
χεῖον ἐκφράζομεν ὑμῖν τὴν εὐαρέσκειαν τῆς Μητρὸς
Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἥτις καὶ κατὰ τὸ
Ἅγιον τοῦτο Πάσχα ἀπεκδέχεται τὴν ἐκδήλωσιν τῶν
αἰσθημάτων ὑμῶν.

Ἀγαπήσωμεν ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τὸν ἄνθρω-
πον καὶ πρὸ παντός τὸν ἄπορον καὶ δυστυχῆ. Εἰς
ἡμέρας χαλεπὰς, ὡς αἱ σημεριναί, ὅς γίνωμεν τοῖς
πάσχουσι θακτηρία καὶ στήριγμα. Ἐάν δὲν ἔχωμεν
δικαίωμα μετοχῆς εἰς τὰ ἀγαθὰ καὶ εἰς τὴν εὐτυχίαν
τῶν ἄλλων, ἔχομεν ὅμως δικαίωμα καὶ καθήκον συμ-
μετοχῆς εἰς τὴν λύπην, εἰς τὴν δυστυχίαν αὐτῶν. Ποι-
ήσωμεν χρῆσιν τοῦ δικαίωματος ἡμῶν τούτου καὶ ἡ
εὐλογία τοῦ Ἀναστάντος Σωτῆρος ἔσται μεθ' ἡμῶν
πάσαις ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐκ τῆς Ἱερουσαλὴμ
ἀπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
καὶ τοῦ Ἁγίου Συνόδου

Συνήθειας από τὰς Κηδεΐας τῶν Πρωτογόνων

ΦΟΒΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ὁ θῖος αὐτὸς δὲν εἶνε παρὰ ἕνας πρόλογος τοῦ θανάτου. Διὰ τὸν ἄνθρωπον δὲν ὑπάρχει ζωὴ χωρὶς θάνατον. Ποῦ πηγαίνει ὁ ἄνθρωπος μετὰ θάνατον; Τὸ πρόβλημα αὐτὸ δὲν ἡμπορεῖ νὰ λυθῇ ἔξω ἀπὸ τὴν θρησκείαν. Καὶ δι' αὐτὸ ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος δὲν κατανοεῖ τὸ μυστήριον τοῦ θανάτου τὸ ὁποῖον καὶ τὸν φοβίζει.

Σήμερον ὁ φόβος τοῦ θανάτου ἐξουδετερώνεται μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐλπίδα. Ἀλλ' ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἦτο νέος ἀκόμη ἐπὶ τῆς γῆς δὲν εἶχεν οὔτε πίστιν χριστιανικὴν, οὔτε ἐλπίδα. Ἐκοίταζε ἀκόμη καὶ αὐτὴν τὴν σκιάν του μὲ φόβον.

Εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ μάθωμεν πῶς ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος ἀντιμετώπιζε τὴν πείραν τοῦ θανάτου, πῶς ἔβλεπε πρὸ αὐτοῦ ἕναν ἄλλον ἄνθρωπον τοῦ σπηλαίου κείμενον πρὸ αὐτοῦ ψυχρόν, σιωπῶντα, νεκρόν.

«Ὅσοι ἔβλεπον τὸ μυστήριον αὐτοῦ ἐγέμιζαν μὲ ἐξαφνικὸν φόβον. «Ἐν κακὸν πνεῦμα πρέπει νὰ ἔχη ἀπαιτήσῃ τὸν σύντροφόν μας» ἔλεγον. «κάποιος ἀόρατος ἐχθρὸς» ἐσκέπτοντο, «τὸν ἔχει σκοτώσει—ἴσως ἕνας ἐχθρὸς ποὺ ἀκόμη τριγυρνᾷ εἰς τὰ περίεξ.

Ὡς ἐκ τούτου ἐφευγον μὲ πανικὸν ἀπὸ τὴν τοποθεσίαν ἐκείνην, ἀφήνοντας τὸ σῶμα τὸ νεκρὸν νὰ καταβροχθισθῇ ἀπὸ κάποιον θηρίον ἢ νὰ διαλυθῇ μὲ τὸν καιρόν.

ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΘΑΝΑΤΟΥ—ΠΡΟΦΥΛΑΞΙΣ ΑΠ' ΑΥΤΟΥ

Ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος δὲν ἐξελάμβανε τὸν θάνατον ὡς ὀφειλόμενον εἰς φυσικὰ αἰτία. Ἐπίστευεν ὅτι ὁ θάνατος ἦτο τὸ ἀποτέλεσμα τῆς θίας εἴτε ἐκ μέρους ἀνθρωπίνων χειρῶν εἴτε ἐκ μέρους ζώων—ἐχθρῶν, εἴτε ἐκ μέρους κακῶν ἀοράτων πνευμάτων ἢ δαιμόνων. Εἰς τὸν πρωτόγονον νοῦν ὁ ἄνθρωπος ἔπρεπε νὰ ἐξακολουθῇ νὰ ζῇ μέχρι γεροντικῆς ἐξαντλήσεως ἢ μέχρις ὅτου κάποιον θηρίον τὸν σκοτώσῃ. Δὲν ἡμποροῦ-

σε νὰ ἐννοήσῃ πῶς ἕνας νέος ἢ μιὰ νέα, χωρὶς πληγὴν ἢ θλάθην, θὰ ἐκοιμᾶτο καὶ δὲν θὰ ἐξυπνοῦσε.

Συνεπῶς ὑπῆρχε κατὰ τὰς παλαιὰς ἡμέρας, ἕνας γενικὸς φόβος πρὸς τὸν «μακρὸν ὕπνον»,—πρὸς τὸν θάνατον ὁ ὁποῖος ἤρχετο χωρὶς ψηλαφητὴν αἰτίαν. Ὁ ἄνθρωπος ἠρνεῖτο νὰ δεχθῇ τὸν μυστηριώδη ἐκείνον «ὑπνον» ὡς τὸ τέλος τοῦ θίου. Ἀσφαλῶς, κατ' αὐτόν, ἐκεῖνος ποὺ «ἐκοιμᾶτο» κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἦτο μαγευμένος! Ἐκεῖνος ποὺ ἔκειτο σιωπῶν καὶ ψυχρὸς θὰ ἔχη πέσει θύμα κακοποιῶν πνευμάτων!

Δι' αὐτὸ ἐσηματίσθησαν πολλοὶ μῦθοι σχετικῶς μὲ τὸν σκληρὸν δαίμονα, ὁ ὁποῖος ἤρχετο σιωπηλὰ καὶ χωρὶς εἰδοποιήσιν. Ὑπῆρχον μάλιστα καὶ μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ἐφαντάζοντο ὅτι εἶδον τὸν δαίμονα ἐκεῖνον ὡς ἕν μεγάλον πτηνοεἶδὸς πλάσμα μὲ ὑπερμεγέθη μαύρα πτερά καὶ μὲ μιὰν γλῶσσαν πύρινν.

Εἰς τοὺς ἀρχαίους, ὁ θάνατος ἦτο τὸ μέγα Κακὸν πρὸ τοῦ ὁποίου ἀκόμη καὶ ὁ δυνατότερος ἄνθρωπος ἐδεδιλιόυσε. Φαίνεται ὅτι ἐπίστευον ὅτι ὅταν ὁ θάνατος ἤθελε κανένα, τότε ἕν κακὸν πνεῦμα ἔμβαινε εἰς τὸ σῶμα ἐκείνου. Κατ' αὐτόν τὸν τρόπον ἐφοβοῦντο ὅχι μόνον τὸ ἄγνωστον Κακόν, τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὸν θάνατον, ἀλλὰ καὶ τὸ νεκρὸν σῶμα εἰς τὸ ὁποῖον τὸ κακὸν ἐκεῖνο ὑπετίθετο ὅτι εἶχε εἰσέλθει.

Καὶ τώρα ἀκόμη οἱ Βραχμάνοι ἀφήνουν τὰς καλῦθας τῶν ὅταν κανένας συγγενὴς τῶν ἀποθάνῃ καὶ ἐπιστρέφουν εἰς αὐτὰς τότε μόνον ὅταν νομίσουν ὅτι ὁ δαίμων ἢ οἱ δαίμονες ἀνεχώρησαν. Κάποτε δὲν ἐπιστρέφουν καθόλου. Οἱ Αὐστραλοὶ Μαυρόφαιοι δεικνύουν τὸν φόβον τῶν πρὸς τὸν νεκρὸν καίοντες ὅλα τὰ ὑποτιθέμενα ὑπάρχοντά του καὶ φεύγοντες μακράν. Προφανῶς πιστεύουν, ὅτι ὁ δαίμων κατοικεῖ ὅχι μόνον εἰς τὸ νεκρὸν σῶμα, ἀλλ' ἀκόμη καὶ εἰς τὰ εἶδη ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν νεκρόν.

Εἰς τὴν Μπάττα τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν εἰς τὰς κηδεΐας οἱ Ἰθαγενεῖς ἀκολουθοῦν τὸ νεκρὸν σῶμα ἐπισείοντες ξίφη διὰ ν' ἀποδιώξουν μακράν τοὺς δαίμονας. Τὰ μέλη μιᾶς φυλῆς τῶν Ζουλοῦ (Νοτίου Ἀφρικῆς) πέρνουν ἱατρικὰ κατὰ τοὺς θανάτους διὰ νὰ προστατεύσουν τοὺς ἑαυτοὺς τῶν ἀπὸ τὰς κακὰς ἐπιδράσεις καὶ πολλοὶ εἰς τὴν Γροιλανδίαν ρίπτουν ἀκόμη καὶ τώρα, ἔξω ἀπὸ τὸ οἶκημα τοῦ νεκροῦ, κάθε τι ποὺ ἀνῆκεν εἰς αὐτόν, ἐνῶ, ἐξ ἄλλου, οἱ Γκαλέπι τῆς Γουϊάνας (Νοτ. Ἀμερικῆς) χορεύουν γύρω ἀπὸ τὰ πνεύματα.

Κατὰ τοὺς ἀρχαιοτέρους καιροὺς τὸ λείψανον ἐθεωρεῖτο ὡς ἕν ἀντικείμενον φόβου καὶ δι' αὐτὸ ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος ἀνέπτυξεν ἕν σύστημα προφυλάξεων καὶ ἴσως ἐπ' αὐτῶν τῶν προφυλάξεων στηρίζονται καὶ τώρα ἀκόμη μερικαὶ συνήθειαι κηδεϊῶν. † Ν. Γ.

VOL. XVI. No. 358.—APRIL 15, 1950.

THE ORTHODOX OBSERVER

Established 1934

A semimonthly record of the work, the thought and the news of the Greek Orthodox Church in the U.S.A.

Published by

The Greek Archdiocese Publications Association
Rev. Athenagoras T. Kokkinakis, Editor

Editorial Offices:

10 East 79th St., New York 21, N. Y.

Publication Office:

293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

Entered as second-class matter Nov. 21, 1934, at the Post Office at New York, N. Y. under the Act of March 3, 1879.

SUBSCRIPTIONS

United States

For One year \$3.00. — For two years \$5.00.

Other countries \$3.50 per year.

Fifteen Cents A Copy

Τὰ Καθήκοντα τοῦ Ὁρθοδόξου

Ἀρχιμ. ΙΕΖΕΚΙΗΛ ΤΣΟΥΚΑΛΑ

Περίληψις Ραδιοφωνικῆς ὁμιλίας γενομένης εἰς Βοστώνην τὴν 5ην Μαρτ. 1950.

Ὡς συνέχεια τοῦ περασμένου ραδιοφωνικοῦ κηρύγματος νομίζω ὅτι εἶναι φυτικὸν καὶ λογικὸν νὰ ἀναπτύξω μερικὰ ἀπὸ τὰ καθήκοντα, τὰ στολίδια καὶ τὰ χαρίσματα, ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ὁ κάθε Ὁρθόδοξος, διὰ νὰ χαρακτηρίζεται καὶ νὰ φαίνεται ὡς τοιοῦτος.

Θὰ εἴπωμεν ἀκόμη, ποῖος εἶναι ὁ τρόπος πρὸς ἀπόκτησιν τῶν στολιδίων καὶ τῶν χαρισμάτων αὐτῶν τοῦ Ὁρθοδόξου.

Α'. Τὸ πρῶτον καθήκον καὶ ἡ πρώτη ὑποχρέωσις τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ποὺ ἐβαπτίσθη εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Κολυμβήθραν, εἶναι ἡ κατὰ τὸ δυνατόν πλήρης καὶ τελεία γνῶσις τῆς ἀληθείας τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως.

Καλὸν εἶναι θέβαια νὰ πιστεύωμεν ὅτι πιστεύει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ νὰ ἐκτελῶμεν ὅλα τὰ λατρευτικὰ μας καθήκοντα ἀπέναντι τῆς θρησκείας μας.

Εἶναι ἀπαραίτητον ὅμως νὰ γνωρίζωμεν καὶ ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον τῆς Πίστεως, τί διδάσκει ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἔννοια καὶ ἡ σημασία τῶν ὄσων ἡ Ἐκκλησία μας τελεῖ εἰς τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς.

Θὰ μοῦ εἴπητε ὅμως «ποῦ καὶ πῶς θὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως;» «Ἀνθρώποι ὀλίγων γραμμάτων ἡμεῖς, πῶς καὶ ποῦ εἶναι δυνατόν νὰ εὐρωμεν τί διδάσκει ἡ θρησκεία μας;»

Ἡ Θρησκεία μας, ἀγαπητοί μου, εἶναι τόσο θειὰ καὶ ὕψηλὴ εἰς νόημα, ποὺ νὰ εἴμπορῃ νὰ ἀπασχολῇ καὶ νὰ ἱκανοποιῇ τὰ πιὸ δυνατὰ μυαλὰ τῶν μεγαλυτέρων φιλοσόφων καὶ ἐπιστημόνων τοῦ κόσμου. Εἶναι ἀπὸ τὴν ἄλλην μεριά ὅμως τόσο ἀπλὴ, ποὺ ἡμπορεῖ νὰ τὴν καταλάβῃ, νὰ τὴν νοιώσῃ καὶ νὰ τὴν αἰσθανθῇ καὶ τὸ μικρότερον παιδάκι.

Εἰς τὰς τάξεις τῶν μεγάλων Ἀγίων καὶ ἡρώων τῆς πίστεώς μας ἔχομεν θεθαίως σοφοὺς καὶ φιλοσόφους καὶ διδασκάλους, πρώτου μεγέθους, ὡσάν τὸν Ἀθανάσιον καὶ τὸν Κύριλλον, τὸν Βασίλειον καὶ τὸν Γρηγόριον, τὸν Χρυσόστομον καὶ τοὺς λοιποὺς. Ἐχομεν ὅμως μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἀγραμμάτους καὶ ἀπλοῖκους ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι, εἴμπορεῖ νὰ μὴν ἐμβῇκαν τόσο θειὰ εἰς τὰ μυστήρια τῆς Θεολογίας, ὅμως κατάλαβαν πολὺ καλὰ τί εἶναι ὁ Θεὸς καὶ τί ζητεῖ καὶ θέλει ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ποῖα εἶναι ἡ ἀληθινὴ Ἐκκλησία Του.

Ἔτσι λοιπὸν καὶ ἡμεῖς, σοφοὶ ἢ ἄσοφοι, γραμματισμένοι ἢ ἀγράμματοι, εἴμποροῦμεν, ἂν θέλωμεν, νὰ γνωρίσωμεν τὴν Ὁρθόδοξον διδασκαλίαν καὶ τὰς ἐντολὰς τοῦ Κυρίου. Χρειάζεται μόνον ὀλίγη καλὴ θέλησις καὶ ὀλίγη προσπάθεια.

Ἰδοὺ δὲ ποῖα πρέπει νὰ εἶναι τὰ βοηθήματά μας, ποὺ θὰ μᾶς δώσουν τὴν γνῶσιν τῆς Ἀληθείας τῆς Πίστεώς μας.

Π ρ ῶ τ ο ν. Τὸ «Ἅγιον καὶ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον, ὁ Νόμος τοῦ Θεοῦ, ἡ Ἀγία Γραφή, ἡ Παλαιὰ καὶ Καινὴ Διαθήκη.

Ἀπὸ κανένα σπίτι καὶ ἀπὸ κανενὸς Χριστιανοῦ τὴν τσέπη δὲν πρέπει νὰ λείπη τὸ Ἱερὸν αὐτὸ Βιβλίον, ἡ πηγὴ τῆς Σοφίας καὶ τῆς Γνώσεως. Εἶναι τὸ βιβλίον τοῦ Θεοῦ, τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων. Ἐὰν ὁ κόσμος χάσῃ ὅλα τὰ ἄλλα βιβλία ποὺ ἔχει, θὰ ὑποστῇ θεθαίως μεγάλην θλάβην καὶ ζημίαν ἀνυπολόγιστον, ἀλλὰ ἐὰν χάσωμεν τὴν Ἀγίαν Γραφὴν θὰ καταντήσωμεν ἀσφαλῶς εἰς πνευματικὸν ὄλεθρον καὶ εἰς ψυχικὸν θάνατον.

Ἄς μελετῶμεν, λοιπὸν, τακτικά, κάθε ἡμέραν, τὴν Ἀγίαν Γραφὴν καὶ ἐκεῖ θὰ εὕρωμεν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν μας.

Λέγει ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς πρὸς ὁ-

λους τοὺς ὁπαδοὺς του: «Γνώσθε τὴν ἀλήθειαν καὶ ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς», ἀπὸ τὸ σκότος τῆς πλάνης, ἀπὸ τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν λύμην τῆς ἀπιστίας καὶ τῆς κακοδοξίας, ἀπὸ τὸν θάνατον τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς ἁμαρτίας. Καὶ θὰ γνωρίσωμεν τὴν ἀλήθειαν, ὅπως πάλιν ὁ ἴδιος λέγει, «ἐὰν ἐρευνῶμεν τὰς Γραφάς».

Ἄς κάμωμεν λοιπὸν συνήθειάν μας καὶ πρόγραμμα μας νὰ μελετῶμεν καὶ νὰ ἐρευνῶμεν ὅλοι, κάθε ἡμέραν, μὲ σύστημα καὶ μὲ προσοχήν, μὲ εὐλάβειαν καὶ ὕστερα ἀπὸ θερμὴν προσευχήν, τὴν Ἀγίαν Γραφὴν. Τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀσφαλῶς θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ καταλάβωμεν τὸ νόημά της.

Δ ε ὕ τ ε ρ ο ν. Βοηθήμά μας εἶναι ἡ τακτικὴ καὶ συχνὴ ἀκρόασις τοῦ Θεοῦ λόγου.

Εὐτυχῶς ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν εἰς ὅλους τοὺς ἱεροὺς ναοὺς μας, ἀκούεται πολὺ συχνὰ τὸ θεῖον κήρυγμα. Πολλάκις δὲ καὶ τὸ ραδιοφῶνον χρησιμοποιοῦν πολλοὶ ζηλωταὶ ἱεροκήρυκες διὰ τὴν διάδοσιν τοῦ Θεοῦ λόγου. Κυκλοφορεῖ ἀπ' ἐτέρου, ὁ θεῖος λόγος, καὶ εἰς ἐφημερίδας καὶ περιοδικὰ. Ἐπομένως, δι' ἐκείνον, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μάθῃ τὴν Ὁρθοδοξίαν μας καὶ νὰ γίνῃ πραγματικὸς καὶ συνειδητὸς Ὁρθόδοξος, δὲν λείπουν τὰ μέσα.

Εἶναι δὲ ἀναμφιβόλως τὸ θεῖον κήρυγμα, τὸ ζωντανὸν τὸ ὁποῖον γίνεται ἀπὸ θερμουργόν, πεπειραμένον, εὐσεβῆ, ἐνάρετον καὶ δυνατὸν εἰς τὸν λόγον ἱεροκήρυκα, Πηγὴ Φωτὸς καὶ Ζωῆς Χριστιανικῆς, διότι ἔχει συνεργάτην του ὁ τοιοῦτος ἱεροκήρυξ τὸ πνεῦμα τὸ «Ἅγιον. Ὁ Χριστιανός, διὰ τοῦτο, δὲν πρέπει νὰ χάνῃ ποτὲ τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀκροᾶται τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος λέγει εἰς τὴν πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολὴν του κεφ. 10 στιχ. 14: «Πῶς πιστεύουσιν οὐκ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσῃ χωρὶς κηρύσσοντος;» δηλαδή, πῶς νὰ πιστεύσουν εἰς τὸν Χριστόν, ἐὰν δὲν ἀκούσουν τίποτε περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ πῶς νὰ ἀκούσουν περὶ τοῦ Χριστοῦ, ἐὰν δὲν ὁ-

πάρχη ὁ κηρύσσω, ἢ ἐάν αὐτοὶ δὲν μεταβαίνουν νὰ ἀκούσουν τὸν κηρύσσοντα;

Ἡ ὑπαρξίς καλῶς μεμορφωμένων Θεολόγων ἱερέων καὶ ἱεροκηρύκων συντελεῖ καὶ ἄλλως πρὸς ἐμπέδωσιν τῆς Χριστιανικῆς ἀληθείας εἰς τὰς διανοίας καὶ τὰς ψυχὰς τῶν Χριστιανῶν μας. Οἱ Χριστιανοί, δηλαδή, ἀπὸ τὴν μελέτην τῆς Ἀγίας Γραφῆς δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀπορίας, ἢ νὰ πίπτουν εἰς διωφόρους πλάνας καὶ παρεξηγήσεις. Τὰς ἀπορίας καὶ παρεξηγήσεις αὐτὰς διαλύει πάντοτε ὁ πεπειραμένος καὶ πρόθυμος ἱερεὺς, διὰ τῶν κατ' ἰδίαν συμβουλῶν του, ἢ διὰ τῶν συγκεντρώσεων, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ εἰς τὸν ναὸν τῆς Κοινότητός του κατὰ τὰς ὁποίας γίηται, ὑπὸ τὴν ἐπίθλεψίν του, ἢ ἀνάγνωσις καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς Ἀγίας Γραφῆς, ἢ ἱερὰ Κατήχησις καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἀληθειῶν τῆς πίστεως.

Διὰ τὰ παιδιά μὰς ἔχομεν εὐτυχῶς εἰς ὅλους μας τοὺς ναοὺς, Κατηχητικὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ τὰ στέλλωμεν τακτικῶς, διὰ νὰ μορφωθοῦν χριστιανικῶς καὶ ὀρθοδόξως, διὰ νὰ μάθουν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ἀποκτήσουν Χριστιανικὸν χαρακτήρα. Ὁ σκνδήποτε καὶ ἂν κάθασαι Χριστιανέ μου καὶ Χριστιανή μου, Πατέρα ἢ Μητέρα, μακριὰ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ παραμελῇς ποτὲ τὸ καθῆκον αὐτό, τὸ ἱερόν. Ὁδηγεῖ κάθε Κυριακὴν, σὺ, μόνος σου, ἀπὸ τὸ χέρι τὰ παιδάκια σου εἰς τὸ Κατηχητικὸν Σχολεῖον. Τότε θὰ ἔχῃς τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἱκανοποίησιν, ὅτι ἐξετέλεσες τὸ καθῆκον σου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ παιδιά σου δίδεις πλοῦτον καὶ θησαυρόν, καὶ προσφέρεις μίαν τῶν δυνάμεων ἀνεκτίμητον ὑπηρεσίαν.

Δυστυχῶς ὅμως δὲν ὑπάρχουν καὶ δι' ἡμᾶς τοὺς μεγαλυτέρους, σὲ ὅλας τὰς Ἐκκλησίας μας, παρόμοιαι εὐκαιρίαι διὰ τὸν θρησκευτικὸν μας κατάρτισμόν, ὅπως ὑπάρχουν διὰ τὰ παιδιά μας. Οὐτε τάξεις καὶ μαθήματα θρησκευτικά. Οὐτε διαλέξεις. Οὐτε σχηματίζονται κύκλοι, ἀπὸ εὐσεβεῖς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, νέους καὶ

νεάνιδας, πρὸς μελέτην καὶ ἐξήγησιν τῆς Ἀγίας Γραφῆς. Καὶ διὰ τοῦτο κάμνω ἔκκλησιν καὶ θερμὴν παράκλησιν ἀδελφικὴν, ὑποβάλλω εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἀδελφούς μου κληρικοὺς, νὰ ἐντείνουν τὰς προσπάθειάς των, διὰ τὴν δημιουργίαν τοιούτων ψυχωφελῶν καὶ ἐποικοδομητικῶν εὐκαιριῶν διὰ τοὺς Χριστιανούς μας.

Γνωρίζω, ἀδελφοί μου ἐν Χριστῷ, τὰς δυσκολίας, τὰς ὁποίας εὐρίσκετε εἰς τὸν τομέα αὐτὸν τῆς δράσεώς σας. Γνωρίζω πόσον κρῦα, πόσον ἀπογοητευτικὴ, πόσον παγερά εἶναι δι' ὅλους μας, ἡ ἀδιαφορία τῶν πολλῶν ὡς πρὸς τὰ ζητήματα αὐτά. Ἀλλὰ πιστεύω ὅτι, ἂν ἔχωμεν ὡς παράδειγμα ἐν τῇ ζωῇ μας τὸν Ἀπόστολον Παῦλον καὶ «ἐάν ζῇ ἐν ἡμῖν—ὡς ἐν ἐκείνῳ—ὁ Χριστός, ζῶμεν δὲ οὐκέτι ἡμεῖς», τότε τὰ ρεύματα καὶ τὰ κύματα τοῦ ψύχους καὶ τῆς ἀδιαφορίας θὰ διαλύονται, ἀπὸ τὴν πίστιν μας καὶ ἀπὸ τὴν Χάριν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν τέλει, ἡ ἐπιτυχία θὰ γίνῃ ὁ στέφανος τῶν ἀγώνων καὶ τῶν ἰδρώτων μας.

3) Ἐπανερχόμενος καὶ πάλιν εἰς τοὺς Χριστιανούς μας, θέλω νὰ τοὺς εἶπω νὰ μὴ παραμελοῦν καὶ ἓνα ἀκόμη τρίτον μέσον διὰ τὸν Χριστιανικὸν καὶ Ὀρθόδοξον κατάρτισμόν των. Καὶ τοῦτο εἶναι, ἀναντιρρήτως, τὸ θρησκευτικὸν βιβλίον καὶ τὸ θρησκευτικὸν περιοδικόν.

Υπάρχουν δὲ πολλὰ βιβλία γραμμένα εἰς ἀπλὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν πού εἴμπορεῖ νὰ τὰ κα-

τάλαθῃ ὁ καθένας μας. Καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ἔχουν κυκλοφορήσει ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, ἀπὸ τὴν Θεολογικὴν μας Σχολὴν καὶ τὰ διάφορα βιβλιοπωλεῖα μας, πολλὰ τοιαῦτα βιβλία. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα μας κυκλοφοροῦν καθημερινῶς τοιαῦτα ὠραιότατα, ἐποικοδομητικὰ καὶ ψυχωφελῆ. Ἡ θαυμασία ὀργάνωσις τῶν Θεολόγων τῶν Ἀθηνῶν ἡ «Ζωὴ» ἔχει θγάλει μέχρι τοῦδε ἑκατοντάδας θρησκευτικῶν βιβλίων, διὰ κάθε ἄνθρωπον: διὰ διανοουμένους καὶ ἐπιστήμονας, διὰ Θεολόγους καὶ ἱεροκήρυκας, διὰ νέους καὶ νεάνιδας καὶ διὰ τὸν ἀπλὸν λαόν.

Ὁ καλλίτερος τρόπος, διὰ νὰ σταματήσωμεν τὰ κακὰ βιβλία, τὰ βρώμικα περιοδικὰ καὶ τὰ ἄσχημα ἐν γένει ἀναγνώσματα ἀπὸ τοῦ νὰ μπαίνουν στὰ σπῆτια μας καὶ νὰ δηλητηριάζουν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν σκέψιν τῶν παιδιῶν μας, εἶναι νὰ προμηθευθοῦν ἄρκετὰ τέτοια ὠμορφα καὶ διδακτικὰ βιβλία.

Ἔτσι λοιπόν, μὲ τὰ μέσα αὐτά, ἐάν προσπαθήσωμεν καὶ ἀγωνισθῶμεν, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, θὰ ἀποκτήσωμεν τὸ πρῶτον στολίδι πού πρέπει νὰ ἔχῃ κάθε Ὀρθόδοξος Χριστιανός, πού εἶναι ἡ γνῶσις τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως καὶ τῆς Ἀληθείας. Αὐτὸ δὲ μὲ τὴν σειράν του φέρνει καὶ ὅλα τὰ ἄλλα προσόντα, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ σᾶς ὀμιλήσω προσεχῶς. Εὐχομαι δὲ ὅπως ὁ Κύριος φωτίσῃ καὶ σᾶς καὶ ἐμέ, νὰ γνῶρίσωμεν καὶ νὰ ἀκολουθῶμεν πιστῶς τὸν δρόμον τῆς Ἀληθείας Του.

Εἶναι καθῆκον ὅλων τῶν ἱερέων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ Περιοδικὸν αὐτῆς «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ» καὶ νὰ ἐγγράφουν εἰς αὐτὸ συνδρομητὰς ἐκ τοῦ Ποιμνίου των.

Οἱ ἀλλάξαντες διεύθυνσιν ἱερεῖς καὶ λοιποὶ συνδρομηταὶ τοῦ Περιοδικοῦ παρακαλοῦνται νὰ τὴν ἀνακοινώσουν εἰς τὸ Τμήμα Διεκπεραιώσεως διὰ νὰ τὸ λαμβάνουν τακτικῶς.

ΒΟΗΘΕΙΤΕ ΤΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Θ. ΘΑΛΑΣΣΙΝΟΥ, Θεολόγου

Αἱ Δυσκολίαι τοῦ Πνευματικοῦ Ἀγῶνος

“Ὅσον πολυτιμότερον εἶναι τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅποιον προσπαθοῦμεν νὰ ἀποκτήσωμεν, τόσοσιν δυσκολώτερος εἶναι ὁ δρόμος, ὁ ὁποῖος ὁδηγεῖ εἰς αὐτό. Ἡ ὠραία ψυχὴ, ὁ ὁλοκληρωμένος ἄνθρωπος εἶναι ἀπὸ τὰ πολυτιμότερα κοσμήματα ποὺ στολίζουν τὸ σύμπαν δολόκληρον. Ὅπως ἡ ἄσχημη ψυχὴ εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνὴ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἀνορθογραφίαν μέσα εἰς τὴν δημιουργίαν. Καὶ ὁ αἷτιος τῆς ἀνορθογραφίας αὐτῆς εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὁ ἴδιος. Θαυμάζομεν τὸν λαμπρὸν ἥλιον, τοὺς ἀστερισμοὺς καὶ τὰς τροχιάς των μέσα εἰς τὰς ἐκτάσεις τοῦ οὐρανοῦ. Μαγεύομεθα ἀπὸ τὴν εὐμορφίαν τῆς ἀνοίξεως, τὸ χρῶμα καὶ τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων. Ὁ Θεὸς ὁμῶς, ὁ δημιουργὸς κάθε ὁμορφίας, εὐαρεστεῖται εἰς τὴν ὠραιότητα τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. Εἰς τὸ ὕψηλόν ὁμῶς αὐτὸ ἔργον τοῦ ἐξωραϊσμοῦ τῆς ψυχῆς δὲν ἠθέλησεν ὁ Θεὸς νὰ εἶναι ὁ μόνος καλλιτέχνης, ἀλλὰ ἠυδόκησε νὰ προσλάβῃ ὡς συνεργάτην τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον. Διότι ἡ ὠραιότης τῆς ψυχῆς δὲν ἔγκειται εἰς τὸ ἐξωτερικόν της σχῆμα. Ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει σχῆμα καὶ κανεὶς δὲν δύναται νὰ τὴν περιγράψῃ. Ἡ ὠραιότης τῆς ψυχῆς ἔγκειται εἰς τὰς ἀποφάσεις της. Εἶναι ἡθικὴ καὶ ὄχι αἰσθητὴ ἡ ὠραιότης της. Ἰδοὺ διατὶ ἡ συνεργασία τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ἐπίμονος ἡθικὴ του προσπάθεια εἶναι ὄχι ἡ προϋπὸθεσις, ἀλλὰ ἡ οὐσία καὶ τὸ περιεχόμενον τῆς ψυχικῆς μας ὁμορφίας.

Πόσο δύσκολη εἶναι ἡ προσπάθεια αὐτή, ἰδίως γιὰ μιὰ ψυχὴ, ποὺ ἄφησε χρόνια τὴν ἁμαρτίαν, νὰ ἀσχημαίνῃ τὰ χαρακτηριστικά της! Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἡ ἀρρώστεια τῆς ψυχῆς. Εἶναι μιὰ πληγὴ, ἡ ὁποία ἀφίνει σημάδια καὶ ἴχνη. Πόσες φορές ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἀπεφάσισαν νὰ θεραπευθοῦν, ἐδοκίμασαν σχεδὸν ἀνυπερβλήτες δυσκολίες καὶ ὑπεράνθρωπα ἡγωνίσθησαν διὰ νὰ τὰς ὑπερνικήσουν! Ἡ ἀνά-

μνησις τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρελθόντος, ἡ Ριζωμένη πειὰ συνήθεια, ποὺ μὲ τὸν καιρὸ ἔγινε δευτέρη φύσις, ὀρθώνεται σὰν ὀγκόλιθος στὸ δρόμο τῆς πνευματικῆς μας προόδου. Πόσες φορές ξανακυλάει ὁ ἁμαρτωλὸς στὶς παλῆές του συνήθειες, ὅπως ὁ κύων ἐπιστρέφει «ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραςμα». Ὡ, τὸ ξανακύλισμα αὐτό, ἀδελφοί μου, πόσο τραγικὸ εἶναι γιὰ τὴν πνευματικὴν μας ὑπόστασι. Εἶναι δευτέρος θάνατος καὶ ἀνασταύρωσις τοῦ Χριστοῦ, ποὺ ἀπέθανε διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος τοῦ ξανακυλίσματος στὴν ἁμαρτίαν εἶναι ἡ ἀπελπισία. Βλέποντας ὁ ἀποτυχημένος ἄνθρωπος τίς ἐπίμονες καὶ ἐνίοτε μακροχρόνιες προσπάθειές του νὰ καταρρέουν μόνον σὲ μιὰ στιγμή, χάνει τὸ θάρρος του καὶ ἀπελπίζεται γιὰ τὴν πρόοδόν του. Τότε ὁ πειρασμὸς θεριεύει μέσα του καὶ ἡ ἀπελπισία τὸν ρίχνει ξανά σὲ νέας πτώσεις. Ἐδῶ χρειάζεται θάρρος καὶ αἰσιοδοξία. Ἐὰν ὁ φόβος γενικὰ παραλῇ τὰ ἀνθρώπινα νεῦρα, εἰς τίς πνευματικές μας προσπάθειας ὁ φόβος εἶναι ὁ χειρότερος σύμβουλος. “Εἶνα «καθάρσιον πένθος» εἶναι πάντοτε χρήσιμον, κάθε συντριπτικὴ ὁμῶς λύπη πρέπει νὰ θεωρηθῇ ἐπικίνδυνος.

Τὰ ἐμπόδια ὁμῶς δὲν προέρχονται μόνον ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν ἄνθρωπον. Εἶναι καὶ ἡ κοινωνία, ἡ ὁποία θέτει προσκόμματα εἰς τὸν δρόμον τῆς μετανοίας. Τὸ παρελθόν μας, ὁ Θεὸς εἶναι πρόθυμος νὰ τὸ λησμονήσῃ, ἡ κοινωνία ὁμῶς ποτὲ δὲν συγχωρεῖ. Καὶ ὅταν ὁ πρῶν παραβάτης θελήσῃ κάπως νὰ τακτοποιήσῃ τὴν ἡθικὴν ζωὴν του, ἀμέσως ἀρχίζουν τὰ πυρωμένα θέλη τῆς χλεύης καὶ τῆς εἰρωνείας, νὰ πληγώνουν τὴν καρδίαν τοῦ μετανοοῦντος ἁμαρτωλοῦ. Πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς πολὺ θάρρος διὰ νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Πρέπει νὰ εἶναι ἐφωδιασμέ-

νος μὲ πολλὴν δόσιν ἀοργησίας διὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ὑπομονῆς καὶ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ δίχτυα τῆς μνησικακίας καὶ τῆς καταλαλιάς. Διότι ἐπὶ τέλους δὲν εἶναι δύσκολον ὁ ὑφιστάμενος τὴν ἐπίθεσιν, νὰ εὔρῃ καὶ αὐτὸς τὰ ἀσθενῆ σημεῖα τῶν ἐχθρῶν του καὶ νὰ ἀναλάβῃ ἀντεπιθεσιν. Ἡ ἀρετὴ ὁμῶς τῆς σιωπῆς εἶναι τὸ μόνον καταφύγιον τοῦ ἀγωνιζομένου χριστιανοῦ.

Τὰς ἀρετὰς αὐτὰς πραγματεῦται ὁ Ἰωάννης ὁ Κλίμακος εἰς τὸ περίφημον βιβλίον τὸ ὅποιον φέρει τὸν τίτλον «Κλίμαξ», τὰς ἐπραγματοποίησεν ὁμῶς εἰς τὸν θίον τῆς μετανοίας της, ἡ ὁσία Μαρία ἡ Αἰγυπτία. Διότι ὁ δρόμος τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεως, παρ’ ὅλας τὰς ποικιλίας τῶν ἀτόμων, κατ’ οὐσίαν εἶναι ἕνας. Ἡ πείρα τῶν χριστιανῶν ὠδήγησε τοὺς συγγραφεῖς εἰς τὸ νὰ διατυπώσουν τὰς νοουθεσίας των, ὅπως ἐξ ἄλλου αἱ συμβουλαὶ τούτων διευκολύνουν τοὺς ἀγωνιστάς. “Ὀλην συγκροτήσαντες τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιστήμην οἱ θειότατοι πατέρες ἀποτελοῦν ἀσφαλεῖς ὁδηγοὺς διὰ τὴν πρόοδον τῆς ψυχῆς μας. Ἡ λεγομένη ἀσκητικὴ θεολογία μαζί μὲ τὴν ποιμαντικὴν ψυχολογίαν διδάσκονται σήμερον εἰς τὰ πανεπιστήμια, διὰ νὰ ἐφοδιάσουν τοὺς φοιτητάς μὲ τὴν γνῶσιν τῶν μεθόδων τὰς ὁποίας ἡ σύνεσις καὶ αἱ παρατηρήσεις τῶν πνευματικῶν καθοδηγητῶν τῶν ψυχῶν προκρίνουν ὡς ὠφελιμώτερας. Εἶναι μεγάλη ἡ κοινωνικὴ σημασία τῆς καθοδηγήσεως τῶν ψυχῶν. Πόσα ψυχικά καὶ κοινωνικά ναυάγια θὰ ἦτο δυνατόν νὰ ἀποφευχθοῦν ἐὰν ἐδίδετο ἡ πρέπουσα σημασία εἰς τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως καὶ τῆς βοηθείας τῶν ἀστηρίκτων ψυχῶν. Πόσα διαζύγια θὰ προελαμβάνοντο, πόσα ἐγκλήματα θὰ ἀπεσοβοῦντο καὶ πόσων ἀνακούφισιν θὰ ἐδοκίμαζαν οἱ χριστιανοὶ μας, ἐὰν καταρωθῶναμε, νὰ θέσωμεν εἰς καθημερινὴν χρῆσιν τὸ μέγα τοῦτο ὄπλο, ποὺ δυστυχῶς ἀφήσαμε νὰ περιπέσῃ εἰς ἀχρησίαν.

Ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι
(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 14)

ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ

ΕΙΝΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ τὸ γεγονός ὅτι καθ' ἅπασαν τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα ὅλοι οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς ἦσαν κατὰ μέσους πιστῶν. Τόσον οἱ Ἱερεῖς ὅσον καὶ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια προσεπιάσαν ὅπως ἐξοικονομηθῇ ὡς ἐντὸς τῶν Ναῶν διὰ τοὺς προσερχομένους προσκυνητάς. Τὸ εὐχάριστον ὅμως αὐτὸ γεγονός θὰ ἔπρεπε νὰ παρατηρήται ὄχι μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος, ἀλλὰ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν. Οἱ Χριστιανοὶ ὡς τοιοῦτοι ἔχουν καθήκον, ἐὰν θέλουν νὰ φέρουν ἐπαξίως τὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Θρησκείας τῶν, νὰ προσέρχωνται τακτικώτερον εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Διότι ἐὰν περιμένουν τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα νὰ ἐκκλησιασθῶν τότε εὐκόλως δύναται τις νὰ κρίνῃ τὸν ἐκκλησιασμόν τῶν ὡς ἐπίδειξιν ἢ ὡς περιέργειαν ἢ ὡς θεαματικὴν ἱκανοποίησιν καὶ ὄχι ὡς ἐσωτερικὴν ὑπαγόρευσιν θαθείας θρησκευτικότητος, μήτε ὡς ψυχικὴν ἀνάγκην, μήτε ὡς ἐκζητήσιν βοηθείας, τὴν ὁποίαν παρέχει ἡ ἀπὸ κοινοῦ προσευχῇ, ὁμοπίσταν, συνδεδεμένων διὰ τῆς ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν κοινὸν Σωτῆρα Ἰησοῦν Χριστόν. Διὰ τοῦτο καὶ εἶναι ἐπιτακτικὸν τὸ καθῆκον τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου νὰ τονίζῃ ἀπὸ τοῦ ἁμῶνος τὴν ἀνάγκην καὶ τὴν ἱεράν ὑποχρέωσιν τῶν Χριστιανῶν νὰ ἐκκλησιαζῶνται ὅσον τὸ δυνατόν τακτικώτερον.

ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΛΕΙΨΙΣ

ΠΑΡΕΤΗΡΗΘΗ ἀπὸ πολλοὺς Ἱερεῖς μας ὅτι μερικοὶ Χριστιανοὶ εἶτε διότι δὲν αἰσθάνονται τὴν ψυχὴν τῶν βεβαρυμένην ὑπὸ σοβαρῶν ἁμαρτιῶν, εἶτε διότι ἐντρέπονται, εἶτε διότι δὲν ἔχουν καιρόν, εἶτε διότι δὲν θὰ ἤθελαν νὰ προσέλθουν εἰς τὸν Ἐφημέριον τῆς Κοινοτικῆς τῶν Ἐκκλησιῶν δι' ἐξομολόγησιν, προσέρχονται κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθου ζητοῦντες εὐχὴν συγχωρητικὴν διὰ νὰ κοινωνήσουν. Οἱ Ἱερεῖς πάλιν εἶτε διὰ νὰ ἀποφύγουν παρεξηγήσεις, εἶτε διότι δὲν εἶναι δυνατόν νὰ πείσουν τοὺς τοιοῦτους, εἶτε διότι δὲν εὐκαιροῦν, εἶτε διότι ἀδιαφοροῦν, ἀναγινώσκουν τὴν συγχωρητικὴν εὐχὴν. Τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως εἶναι ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου καταργεῖται τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως διὰ τοῦ ὁποίου καὶ μόνου ἐτοιμάζεται ὁ ἄνθρωπος δι' ἀξίαν κοινωνίαν μετὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καθαριζόμενος ἀπὸ τὰ ἁμαρτήματά του. Διὰ τὴν διόρθωσιν τοῦ ζητήματος τούτου ἴσως θὰ ἦτο ἀνάγκη διὰ σειρᾶς καταλλήλων κηρυγμάτων νὰ μάθουν οἱ Χριστιανοὶ τὴν διαφορὰν εὐχῆς καὶ ἐξομολογήσεως, ὅποτε θὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι μήτε αὐτοὶ πρέπει νὰ ζητοῦν συγχώρησιν χωρὶς νὰ ἐκδηλώσουν τὰ ἁμαρτήματά των, μήτε καὶ οἱ Ἱερεῖς ἔχουν δικαίωμα χωρὶς νὰ ἀκούουν νὰ συγχω-

ροῦν, διότι ἡ δύναμις τοῦ δεσμεῖν ἢ λύειν δὲν ἐδόθη ἀπολύτως ἀλλὰ κατόπιν γνώσεως τῶν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν ἄνθρωπον ἁμαρτημάτων τῶν μετανοούντων δι' αὐτὰ Χριστιανῶν.

ΣΥΣΤΑΣΙΣ

ΔΕΝ ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ἀλλὰ μάλλον ἐπιβάλλεται ἵνα οἱ Ἱερεῖς ὅταν βλέπουν δισταγμὸν πρὸς ἐξομολόγησιν τῶν Χριστιανῶν τῶν νὰ συνιστοῦν εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπισκεφθοῦν ἄλλης κοινότητος ἱερέα, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζουν τόσον ὅσον τὸν ἐφημέριον τῶν, διὰ νὰ ἐξομολογηθοῦν. Αὐτὸ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἑφαρμογὴ ἱεροπραξίας παρ' ἐνορίαν, διότι δὲν συνεπάγεται ὑλικὸν φιλοδωρημα ἢ ἑξομολόγησις. Εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Τουρκίαν ὑπάρχον οἱ περιοδεύοντες «πνευματικοὶ» οἱ ὁποῖοι ἔργον τῶν εἶχον νὰ περιέρχωνται τὰς ἐπαρχίας δι' Ἐξομολόγησιν τῶν Χριστιανῶν. Ἐὰν τοῦτο δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὴν χώραν μας ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅμως πιστεύομεν ὅτι θὰ μελετηθῇ ἀργότερον ἡ ἐφαρμογὴ του, με συνδυασμὸν γενικῆς ἱεραποστολικῆς ἐνεργείας. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὅμως εἶναι δυνατόν οἱ χριστιανοὶ μας ὑποκινούμενοι ὑπὸ τοῦ ἐφημερίου τῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν Ἱερεῖς ἄλλων Κοινοτήτων διὰ νὰ κάμουν τὸ ἱερὸν καθήκον τῆς Ἐξομολογήσεως, ποῦ εἶναι καθήκον ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ τῶν καὶ τοῦ Θεοῦ.

Η ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΔΙ' ΕΓΚΥΚΛΙΟΥ ΤΟΥ ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ δημοσιευομένης εἰς ἄλλην σελίδα τοῦ Περιοδικοῦ μας προτρέπει τοὺς Ἱερεῖς, τὰ Συμβούλια καὶ τὰς Φιλοπτώχους Ἀδελφότητας ἵνα συνεργασθῶν εἰς τρόπον ὥστε ὁ δίσκος ὁ ὁποῖος θὰ περιαχθῇ τὴν Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος, Μαΐου 7, ὑπὲρ τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Ἀγίου Βασιλείου νὰ φέρῃ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Καὶ οἱ μὲν Ἱερεῖς καλοῦνται νὰ ὁμιλήσουν πρὸς τὸ Ἐκκλησιασма περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἀκαδημίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐκπαιδευομένων 60 ὀρφανῶν καὶ τῶν τροφίμων τοῦ Διδασκαλείου, περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀποκτήσεως ἐφοδίων πρὸς ἀρτιώτερον καταρτισμὸν, πρᾶγμα ποῦ μὲ τὰς προσόδους τῆς ἐορτῆς τῆς Βασιλόπητας μόνον εἶναι ἀδύνατον. Οἱ δὲ Πρόεδροι τῶν Κοινοτήτων καὶ τῶν Φιλοπτῶχων Ἀδελφοτήτων ὅπως περιάγουν τὸν δίσκον τοῦτον μὲ τάξιν καὶ εὐπρέπειαν καὶ ἀποστεilloύν τὸ προῖον αὐτοῦ εἰς τὴν ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν. Εἶναι καθήκον ἐπιβεβλημένον νὰ βοηθήσωμεν τὸ ἴδρυμα τοῦτο διὰ τὸ ὁποῖον ὁ ἱδρυτὴς αὐτοῦ ὁ νῦν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Παναγιώτατος Ἀθηναγόρας ἔτρεφε τόσας ἐλπίδας ὅτι θὰ ἐπουλώσῃ πολλὰς οἰκογενειακάς πληγὰς καὶ θὰ βοηθήσῃ πολλὰ ὀρφανὰ τέκνα τῆς Ὁμογενείας νὰ ἀνατραφοῦν ὀρθοδόξως ἀλλὰ καὶ θὰ προετοιμάσῃ τὸ διδασκαλικὸν προσωπικὸν τοῦ μέλλοντος. Εἶναι μέγα τὸ ἔργον τῆς Ἀκαδημίας. Μικρὰ θυσία ἀπὸ μέρους ὅλων τὸ ἐξασφαλίζει.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΑΜΒΩΝ

Ὁ Θάνατος εἰς τὴν Ζωὴν μας

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

«Ποῦ σου, θάνατε τὸ κέντρον;
Ποῦ σου ἔδη τὸ νίκος;»

Πολὺ πρῶτ' αἱ εὐσεβεῖς γυναῖκες ἐξεκίνησαν διὰ τὴν θλιθεράν ἐπίσκεψιν. Ὡπλισμένοι μὲ τὸ θάρρος ποῦ ἐμπνέει ἡ ἀθωότης τῆς ἀγάπης προχωροῦν χωρὶς νὰ ὑπολογίζουν τὴν «Κουστοδιάν», τοὺς φύλακας δηλαδὴ τοῦ Τάφου. Συζητοῦν διὰ τὸ κύλισμα τοῦ θαρυτάτου λίθου. Ἀλλὰ λησμονοῦν τὰς σφραγίδας τῆς Ἀστυνομίας.

Βαδίζουν ἀφοβα αἱ Μυροφόροι διὰ νὰ εὑρεθοῦν πρὸς μιᾶς ἐκπλήξεως μοναδικῆς εἰς τὴν Ἱστορίαν. Βλέπουν τὸν τάφον ἀνοικτόν. Τὸν λίθον κυλισμένον. Τὸν Ἰησοῦν χαμένον. Καὶ μέσα εἰς τὴν σύγχυσιν καὶ τὸν φόβον ἀκούουν τὴν φωνὴν μιᾶς φωτισμένης προσωπικότητος. Τὸν Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνόν, τὸν ἐσταυρωμένον; Δὲν εἶν' ἐδῶ. Ἀνέστη! Νὰ ὁ τάφος Του. «Ἰδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκεν αὐτόν».

Ἀπεδείκνυε ὅσα ἔλεγε. Ἀνέστη ὁ Ἰησοῦς. Ἰδοὺ ὁ τάφος Του. Προχωρήσετε νὰ ἰδῆτε. Εἶναι ἀνοικτός. Προκαλεῖ τὰς Μυροφόρους ἐπισκεπτρίας νὰ ἀτενίσουν τὸν ἀνοικτόν τάφον, τὸν κενὸν τάφον διὰ νὰ θεσβιωθοῦν καὶ νὰ θεσβαιώσουν καὶ ἄλλους πρὸς τοὺς ὁποίους ἀποστέλλονται διὰ νὰ μεταδώσουν τῆς Ἀναστάσεως τὰ νέα. «Υπάγετε εἰπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ».

Ἀπὸ τότε ὁ κενὸς τάφος Του ἔγινε κέντρον πανανθρωπίνου ἐνδιαφέροντος. Ἡ σιωπὴ του ἔγινε κήρυγμα ποῦ ἠκούσθη εἰς τῆς γῆς τὰ πέπρατα καὶ προεκάλεσε καὶ προκαλεῖ ἀκόμη τὸν κόσμον νὰ σκεφθῇ. Εἶναι κενός! Ἀλλ' ἂν δὲν ἦτο τί θὰ ἐλέγαμεν; Ἄν περιέκλειε ἄπνουν τὸν νεκρὸν τί θὰ ἐξεστομιζόμεν; Ἥλθε κι' αὐτός: «Ένας ἀπὸ τοὺς πολλούς. Εἶπε, ἔκαμε, ἔδειξε, ἐτελείωσε. Ἦτο σὰν ὄνειρο καὶ ἐπομένως ψεύτικο. Ὅλα ὅσα εἶπε καὶ ὅσα ἔκαμε ἐπνίγησαν μέσα εἰς τὴν εἰρωνείαν τοῦ θανάτου. Ἔσθυσαν μέσα εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου! Ἀλλ' ὁ Τάφος ὅμως δὲν

περικλείει τὸ νεκρικόν Του σῶμα. Εἶνε κενός. Εἶναι ὁ μόνος τάφος ὁ ὁποῖος ἠναγκάσθη νὰ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ζωὴν ὅ,τι ἀνήκει εἰς αὐτήν. Δὲν ἔχει ἄλλον ὅμοιον νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἱστορία. Καὶ ὡς τοιοῦτος ἀναίρει ὅλα ὅσα ἐσκέφθημεν.

Δὲν ἦτο ὄνειρον ποῦ ἔσθυσε. Ἀλλὰ πραγματικότης ποῦ ἀπεδείχθη. Ὅσα εἶπε καὶ ἔκαμε δὲν ἐχάθησαν. Τὸ μῖσος δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰ παρασύρῃ. Παρέσυρε τὸ σῶμα Του ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ παρασύρῃ καὶ τὴν Ζωὴν Του. Ἐκλείσε τὸ στόμα Του ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ κατασιγάσῃ καὶ τὴν φωνὴν Του, τὸ κήρυγμά Του. Αἱ ιδεαὶ Του ἀκούονται, μεταδίδονται, ζοῦν καὶ ζωοποιοῦν. Ζῇ μαζὺ μὲ αὐτάς. Δὲν ἔπαυσε οὔτε θὰ παύσῃ τὴν ὁμιλίαν των, τὴν μετὰδοσίν των, τὴν ἀπόδειξίν των.

Δι' αὐτῶν μᾶς παρέχεται μαρτυρία ἀδιάψευστος ὅτι ἡ ἀγάπη εἶναι ἀθάνατος καὶ ὡς τοιαύτη εἰς τὸ τέλος νικᾷ. Ὅτι ἡ δικαιοσύνη εἰς τὸ τέλος ἐπικρατεῖ. Ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν θανατοῦται. Κατακαλύπτεται, φυλακίζεται, σφαγιάζεται, ἐνταφιάζεται ἀλλὰ καὶ ἀνίσταται ἰσχυροτέρα καὶ πάμφωτος διὰ νὰ παρασύρῃ τὸν λίθον τῆς ἀπιστίας καὶ νὰ συντρίψῃ τὰς σφραγίδας τῆς κακοβουλίας καὶ νὰ ἐκπλήξῃ τοὺς φύλακας τοῦ τάφου τῆς, διὰ νὰ τὸν ἀφήσῃ κενὸν διὰ νὰ τὸν ἀποδείξῃ κέντρον δυνάμεως.

Καὶ ἰδοὺ ὁ κενὸς τάφος τοῦ Κυρίου. Ἐκεῖ ἐτάφη ἡ ἀλήθεια. Ἐκεῖ ἐσφραγίσθη ἡ ἀγάπη. Ἐκεῖ ἐκλείσθη ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλ' ἀπ' ἐκεῖ ἐξῆλθεν ἡ δύναμις τῆς ζωῆς. Ἐκεῖ ἀπεδείχθη ὁ θρίαμβος τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ζωῆς ἡ ἀθανασία. Ἐκεῖ ἐπάλασεν ἡ ζωὴ μετὰ τοῦ θανάτου. Πάντες ἀνέμενον τὴν ἐπικράτησιν τοῦ δευτέρου. Ἀλλ' ἡ ζωὴ ἐνίκησε. Καὶ εἰς τὴν νίκην τῆς συμπεριέλαβε τὴν ἀνθρωπότητα τὴν πιστεύουσαν εἰς τὸν Πρωτότοκον τῆς ζωῆς, εἰς τὸν Νικητὴν τοῦ θανάτου, εἰς τὸν ἀναστάντα

Χριστόν.

Μένει ἀκόμη προσκύνημα πανσεβασμιον ὁ τάφος «ὅπου ἔθηκαν αὐτόν». Καὶ θὰ μένῃ εἰς τὸ διηνεκές. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι τάφοι. Τάφοι βασιλέων στολισμένοι ἔξω καὶ μέσα μὲ παραστάσεις ἀναγλύφους μεγάλης καλλιτεχνικῆς ἀξίας. Τάφοι καὶ σαρκοφάγοι στρατηγῶν καὶ μεγιστάνων ἐπὶ χρυσοὶ καὶ πλουσιώτατοι. Τάφοι μαρμαρίνοι καὶ ἀπαστράπτοντες ἐκ τῆς λευκότητος. Ἀλλ' εἶναι τάφοι ὁστὰ γεμάτοι, φωλῆα σκολήκων καὶ μiasμάτων θανατηφόρων.

Στὸ πέρασμά μας τοὺς συναντῶμεν. Τοὺς ἀτενίζομεν φοβισμένοι καὶ μουρμουρίζομεν κατηφεῖς. Εἶναι τὰ τρόπαια τοῦ θανάτου. Τὸ θέαμά του συνοφρυώνει τὰ μέτωπά μας. Τὸν σκεπτόμεθα σιωπηλοί. Ἀναμένομεν τὴν ἐπίσκεψίν του. Ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὸν δεχθῶμεν. Θὰ κτυπήσῃ τὴν πόρτα μας. Θὰ σῦβῃ τὰ φῶτα μας. Θὰ μαράνῃ τὴν ζωὴν μας, ὅπως μαραίνει τῶν λουλουδιῶν τὰ μυρωδάτα φύλλα. Θὰ μᾶς ληστεύσῃ ἀπὸ ὅ,τι ἔχομεν καὶ φυλάσσομεν ὡς θησαυρόν. Τὸν ἀναγνωρίζομεν ὡς τὸν μεγαλύτερον ἐχθρόν μας, ποῦ καταστρέφει τὰ σχέδιά μας, ποῦ σταματᾷ τὰ βήματά μας, ποῦ μᾶς ἐγκλείει μέσα στοῦ τάφου τὴν σιωπὴν. Κάθε τάφος ποῦ συναντῶμεν στὸ πέρασμά μας αὐτὰ μᾶς λέγει. Ἀλλὰ ὁ τάφος ὁ κενὸς μᾶς λέγει ἄλλα. Δὲν συμφωνεῖ μὲ ὅλους τοὺς ἄλλους. Διότι μόνος ἐξ ὅλων ἔμεινε κενός. Διότι μέσα του ἔλαβε χώραν ἡ μεγάλη πάλη. Ἡ πάλη μετὰ τοῦ ζῶντος καὶ θανάτου. Καὶ τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι γνωστόν. Εἴκοσι αἰώνων ἱστορία ὁμιλεῖ δι' αὐτὸ καὶ τὸ ἀναγνωρίζει ὡς νίκην τῆς Ζωῆς, ὡς ἀνάστασιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τοῦ Χριστοῦ, ὡς τὴν νέκρωσιν καὶ τὴν κατάργησιν τοῦ θανάτου. Αὐτὴν τὴν ιδεάν ἐκφράζει ὁ Ἐκκλησιαστικὸς Ὑμνογράφος ὅταν κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναστάσεως ψάλλει: «Θανάτου ἐορτάζομεν νέκρωσιν, Ἄδου τὴν καθαίρεσιν, ἄλλης βιωτῆς, τῆς αἰωνίου ἀπαρχῆς».

Πολλοὶ ὁμως λέγουν: «Πῶς κατηργήθη ὁ θάνατος ἀφοῦ χιλιάδες

κάθε στιγμήν καὶ κάθε λεπτόν ἀποθνήσκουν; Ποῦ ἡ κατάργησις καὶ ἡ νέκρωσις ἀφοῦ ἑκατομμύρια σφαγιάζονται μὲ τοῦ θανάτου τὰ πολύμορφα ὄπλα; Ποῦ ἡ νίκη τῆς ζωῆς ἀφοῦ παντοῦ νικᾷ ὁ θάνατος;»

«Ὅλαι αὐταὶ αἱ παρατηρήσεις εἶναι φυσικαί. Φέρουν ὅμως μέσῃ των ψηλαφητὴν τὴν ἀγνοίαν τῶν πραγμάτων καὶ ἰδιαίτερώς τὴν ἀγνοίαν τῶν Ἀγίων Γραφῶν.

Ὁ θάνατος, ὡς ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ τὴν φυσικὴν τάξιν καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Γραφήν δὲν εἶναι παρὰ ἀποτέλεσμα ἀταξίας, ἐπακολούθημα ἁμαρτίας, ἢ ὡς ἀκριβῶς λέγει ἡ Καινὴ Διαθήκη «ὀψώνια ἁμαρτίας θανάτος». Εἰσῆλθεν εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ζωῆς ὁ θάνατος ὡς ἀποτέλεσμα τῆς ἀταξίας τῆς ἁμαρτίας. Ὑπέταξε τὸ ἀνθρώπινον γένος. Μετεδόθη διὰ τοῦ ἑνὸς ὡς κληρονομία καταδίκης δι' ὅλους. Ἐκυριάρχησε ἐπὶ αἰῶνας ὅχι μόνον ὡς φαινόμενον τραγικὸν ἀλλὰ καὶ ὡς διάρκειαν συντριπτικῆς τῆς ζωτικότητος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς.

Διὰ τῆς Ἀναστάσεως Του ὁ Κύριος ἐξασθενεῖ τὴν δύναμιν. καὶ σταματᾷ τὴν διάρκειαν τοῦ θανάτου. Τὸν ἀφήκε μόνον φαινόμενον ποῦ συντρίβει πρόσκαιρα σώματα ἀλλ' ὅχι καὶ πνεύματα. Τοῦ ἀφῆρεσε τὴν δύναμιν νὰ ἀποκλείῃ ἀπὸ τὴν ζωὴν τὴν προσωπικότητα τῆς ψυχῆς.

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ κατ' ἐξοχὴν φιλόσοφος τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐρμηνεύει τὸ γεγονός τοῦτο τῆς καταργήσεως τοῦ θανάτου εἰς τὸ 15ον κεφάλαιον τῆς πρώτης ἐπιστολῆς πρὸς Κορινθίους κατὰ τρόπον θαυμάσιον. Λέγει ὅτι διὰ τοῦ ἀνθρώπου εἰσῆλθεν εἰς τὴν ζωὴν ὁ θάνατος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν διὰ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιτυχάνεται ἡ ἐξορία τοῦ ἀπὸ τὸ πλάσιον τῆς ζωῆς. Διὰ τοῦ Ἀδάμ, τοῦ πρώτου καὶ χοϊκοῦ παρεσύρθημεν ὅλοι εἰς τοῦ θανάτου τὴν αἰχμαλωσίαν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ Ἀδάμ τοῦ δευτέρου καὶ πνευματικοῦ ἐπιστρέφωμεν εἰς τὴν ἀθανασίαν, τὴν ζωὴν τὴν πρώτην «ἐν ᾗ καθορᾶται Θεός». Λέγει ἐπὶ λέξει ὁ Ἀπόστολος. «Ὡσπερ γάρ

ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσι, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται».

Ἐπομένως διὰ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ κατηργήθη ὁ θάνατος ὡς πραγματικότης, ἔμεινε μόνον ὡς φαινόμενον. Αὐτὸ εἶναι μία τῶν ἀπόψεων τοῦ θέματος τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε εἰς τὸν κόσμον ὁ Ἀπόστολος καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας τοῦ ὁποίου εἶναι στερεωμένη ἡ Ἐκκλησία. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸ εἶναι ποῦ λησμονοῦμεν ὅταν παρουσιαζώμεθα πρὸ τοῦ φαινομένου τοῦ θανάτου κατηφεῖς, ὅταν ἐκφράζωμεν σκέψεις ὡς ἐὰν ὁ θάνατος ἔκλεινε τὴν θύραν τῆς ζωῆς διὰ παντός, ὡς ἐὰν ἔσθυνε τὸ φῶς αἰωνίως. Ἡ πραγματικότης ὅμως εἶναι ὅτι ὁ τάφος σβύνει τὸ λυκόφως, τὸ θραδυνὸ τὸ φῶς, διὰ νὰ ἀνάψῃ τὸ λυκαυγές, τὸ φῶς ποῦ ροδοστολίζει τὴν ἀνατολὴν τῆς μεγάλης καὶ ἀνεσπέρου ἡμέρας τῆς πραγματικότητος.

Αὐτῆς τῆς ἀνεσπέρου ἡμέρας τὴν λαμπρότητα ἀνενίζουν τῶν πιστῶν τοῦ Χριστοῦ τὰ πνεύματα. Εἰς αὐτὴν θὰ ἀποκατασταθοῦν τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως πρὸς διηνεκὴ παραμονὴν ὅχι μόνον ὡς πνεύματα ἀσώματα, ἀλλ' ὡς ἐνσώματοι προσωπικότητες οἱ πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ, οἱ Ἅγιοι καὶ οἱ δίκαιοι ἀδελφοί.

Ἀλλὰ τί ἐννοοῦμεν μὲ τὰς λέξεις ἐνσώματοι προσωπικότητες; Τὸ ἀνθρώπινον σῶμα μετὰ τὴν ἁμαρτίαν ἀπέκτησεν ἰδιότητας ξένας πρὸς τὸν προορισμόν του. Ἡ φθορὰ καὶ ἡ ἀλλοίωσις, ὁ πόνος καὶ ὁ θάνατος δὲν εἶναι ἔμφυτα χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος. Εἶναι ἐπίκτητα. Ἦτο δυνατόν ὁ τέλειος Θεὸς νὰ πλάσῃ τὸ τελειότερον τῶν δημιουργημάτων Του, τὴν εἰκόνα Του, κατὰ τοιοῦτον τρόπον; Ἦτο δυνατόν τὸ σῶμα, ὁ ναὸς τοῦ πνεύματός μας, τοῦ Θεοῦ ὁμοιώματος, νὰ οἰκοδομηθῇ ἐλαττωματικῶς; Εἶναι ἐλαττώματα ἡ φθορὰ καὶ ὁ πόνος καὶ ἡ σωματικὴ μας ἀλλοίωσις. Εἶναι γεννήματα τῆς ἁμαρτίας. Εἶναι ἐπίκτητα καὶ ὅχι ἔμφυτα προσόντα. Ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἀπαλλαγῇ τὸ σῶμά μας μετὰ τὴν ἀνάστασιν. Ὁ Ἀ-

πόστολος λέγει: ὅτι ἡ ἀφθαρσία θὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν φθοράν, ἡ δόξα τὴν ἀτιμίαν, ἡ δυνάμεις τὴν ἀσθένειαν, ἡ πνευματικότης τὴν ὑλικότητα, ἡ ἀθανασία τὴν θνησιμότητα. Αὐτὰ εἶναι τὰ προσόντα τῆς ἐνσωμάτου προσωπικότητος τῆς ὁποίας θὰ ἀποκτήσωμεν συνείδωσιν κατὰ τὴν προσωπικὴν μας ἀνάστασιν, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, τὴν θεβαίωσιν καὶ τὸ πρότυπον τῆς ὁποίας εὐρίσκομεν εἰς τὴν ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ.

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ διανόησις ἠρώτησε διὰ τοῦ ποιητοῦ Εὐριπίδου προκαλοῦσα τὸν κόσμον νὰ ἀπαντήσῃ: «Τίς δ' οἶδε;» Ποῖος γνωρίζει ἂν αὐτὸ ποῦ καλοῦμεν ζωὴν εἶναι θάνατος... Κι' ἂν αὐτὸ ποῦ θεωροῦμεν θάνατον εἶναι ζωὴ; Τὴν σκέψιν αὐτὴν τοῦ φιλοσόφου ποιητοῦ μετέφρασεν εἰς στίχους νεωτέρους ὁ σύγχρονος ποιητὴς τῆς Ἑλλάδος Γεώργιος Δροσίνης, ὁ ὁποῖος καὶ ἐρωτᾷ:

«Μήπως εἶν' ἡ ἀλήθεια σὸ θάνατο;
Κ' ἡ ζωὴ μήπως κρύβει τὴν πλάνην;
Κι' ὅ,τι λέμε πῶς ζῇ μήπως πέθανε;
Κ' εἶν' ἀθάνατο ὅ,τι ἔχει πεθάνει;»

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἐρώτημα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς σκέψεως. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων παρουσιάζει ἀμφιβολίαν διὰ τὴν ἐπικράτησιν καὶ τὴν διάρκειαν τοῦ θανάτου. Ἐρώτημα ποῦ παρουσιάζει τὴν σκέψιν θαθείας μελέτης τῆς ζωῆς. Ἀλλὰ καὶ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον ἔμεινε ἐπὶ αἰῶνας ἀναπάντητον.

Εἰς τὸ ἐρώτημα ἀκριβῶς τοῦτο ἀπήντησεν ὁ Χριστὸς κηρύξας καὶ διὰ τοῦ ἔργου καὶ διὰ τοῦ λόγου τὴν αἰωνιότητα τῆς ζωῆς, ἀποδείξας ἐμπράκτως διὰ τῆς Ἀναστάσεώς Του τοῦ θανάτου τὴν ἀσθένειαν, γενόμενος ἀρχηγὸς εἰς τὴν πρωτοπορείαν πρὸς τὴν ζωὴν. «Ὁ πιστευὼν εἰς ἐμὲ κἀν ἀποθάνῃ ζήσεται».

Αὐτὸ εἶναι τὸ περιεχόμενον τοῦ κηρύγματος τῆς Ἀναστάσεως, τὸ ὁποῖον ἐπὶ εἴκοσι αἰῶνας μεταδίδει χαρὰν καὶ τὴν λογικὴν τῆς ἐλπίδος εἰς τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐναπόκειται ὅμως εἰς τὸν καθ' ἕνα ἀπὸ ἡμᾶς νὰ γνωρίσῃ ἐμπράκτως καὶ ὑποκειμενικῶς τὴν πραγματι-

Ἑρμηνεία τῶν Συμβολισμῶν τοῦ Γάμου

ΟΙ ΚΥΚΛΙΟΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΙ ΓΑΜΗΛΙΟΙ ΧΟΡΟΙ.
ΚΟΙΝΩΣ «Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΗΣΑΪΟΥ».

Ἀρχιμ. ΑΘΗΝΑΓΟΡΑ ΒΑΡΑΚΛΑ

Ὡς χαρμόσυνος ἀπόρροια ψυχολογικοῦ φαινομένου ἐκ τῆς ὅλης μυστηριακῆς πομπῶδους καὶ εὐφροσύνης τελετῆς τοῦ γάμου, ὡς διατυπῶνται ἐν τοῖς Μικροῖς καὶ Μεγάλοις Εὐχολογίοις τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι καὶ ὁ κύκλιος θρησκευτικὸς χορὸς τῶν νεονύμφων, συμμετεχόντων τοῦ παρανύμφου, προπομπῶν, γονέων καὶ ἐν γένει συμπάσης τῆς τιμητικῆς συνοδείας αὐτῶν, προπορευομένου τοῦ ἱερέως τρίς περὶ τὴν Ἀγίαν Τράπεζαν, ὡς ἐγένετο εἰς ἀρχαιοτέρους χρόνους πρὸς συμβολισμὸν τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἐξ ἧς πάντα τὰ οὐράνια καὶ ἐπίγεια ἀγαθὰ, καὶ θραδύτερον ἐπίσης τρίς περὶ τράπεζαν ἀπλὴν τεθειμένην κάτωθεν τοῦ Σωλέου ἔναντι τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου.

Καθὼς παρελήφθησαν τόσαι καὶ τόσαι θρησκευτικαὶ συνήθειαι ἐξ ἀρχαίων ξένων θρησκευμάτων, οὕτω καὶ ὁ παρ' ἡμῖν θρησκευτικὸς γαμήλιος χορὸς ἔχει μεγάληνσχέσιν πρὸς τὸν κύκλιον χορὸν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὅστις ἐχορεύετο ρυθμικῶς ἐν ταῖς θρησκευτικαῖς τελεταῖς αὐτῶν περί τῶν θωμῶν, ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἐψάλλοντο τὰ κύκλια ἄσματα πρὸς δοξολογίαν τῶν Θεῶν «Σὸν περὶ θωμὸν κύκλιον ὠρχήσαντο χοροῦ δ' ἡγήσατο Θεσεύς».

κόητα καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ κηρύγματος τούτου.

Μόνον ἓνας τρόπος εἰς τοῦτο ὑπάρχει. Εἶναι ὁ τρόπος τῆς πίστεως εἰς τὸν Χριστόν. Πίστεως ὅχι ξηρᾶς ἀλλὰ ζωντανῆς ἀποδεικνυμένης ὅχι διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸ γυμνὸν ἔθιμον ἀλλὰ διὰ τῶν ἔργων τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης ὡς πραγματικῆς καὶ θεβαίας, πίστεως δι' ἔργων ἐνεργουμένης.

«Ἰδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν», εἶπεν ὁ Ἀγγελος εἰς τὰς Μυροφόρους. Ἐὰν ἀμφιβάλλης ἴδε

Ἡ Ἰφιγένεια χωρὶς νὰ γνωρίζη τὰ θαυτέρτα ἐλατήρια τῆς προσκλήσεως αὐτῆς ἐν Αὐλίδι καὶ τὰ τῆς τελεσθισομένης θυσίας πρὸς ἀπόπλουν κατὰ τῆς Τροίας, μετὰ παιδικῆς ἀφελείας ἐρωτᾷ τὸν πατέρα τῆς Ἀγαμέμνονα «Στήσωμεν ἄρ' ἀμφὶ θωμὸν, ὦ πάτερ, χορούς;»

Οἱ τὰ κύκλια ἄσματα ἄδοντες ἐχόρευον περὶ τοὺς θωμοὺς στεφανωμένοι μὲ στεφάνους, ὡς ἀναφέρει ὁ Ξενοφῶν: «Στεφάνους τοὺς χρυσοὺς οὓς ἐποίησάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ». (Ξεν. Ἀνάβ. Α. στ' 7).

Καθὼς δὲ οἱ ἐθνικοὶ περιεφέροντο περί τῶν θωμῶν χορεύοντες ἀγαλλόμενοι, οὕτω καὶ σήμερον οἱ νεόνυμφοι μετὰ τῆς τιμητικῆς συνοδείας αὐτῶν συμβασταζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν τρίς περιχορεύοντες σεμνῶς κυκλοῦσι τὴν πρὸ αὐτῶν τράπεζαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

Τὸ πάλαι ὁ κύκλιος οὗτος γαμήλιος χορὸς ἐτελεῖτο περί τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἐξεικονίζουσης οὐ μόνον τὸν τάφον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἄγιον τοῦ Ὑψίστου θρόνον, τὴν πηγὴν τῶν θείων χαρισμάτων, ἐπὶ τῆς ὁποίας θυσιάζεται ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν τῶν πιστῶν αὐτοῦ ὁπαδῶν.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους χριστιανικοὺς χρόνους ἡ Ἀγία Τράπεζα ἦτο πανταχόθεν τοῦ κυρίως Ναοῦ ὁ-

τὸν τάφον τὸν κενόν, τὸν τάφον ποῦ ἔγινε θιβλίον ζωῆς. Τὸν τάφον ποῦ ἔγινε Εὐαγγέλιον, Καινὴ Διαθήκη. Ὁ τάφος ὁ κενὸς ἔδωκε δύναμιν νὰ γραφῇ τὸ θιβλίον τοῦτο. Ὁ τάφος ὁ κενὸς ἔδωκε ἔμπνευσιν εἰς τὴν προσπάθειαν πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἐπιρροῆς του. Δὲν εἶναι θαῦμα τοῦτο; Θέλεις ἀποδείξῃς; Ἀλλὰ τὴν ἔχεις καὶ μάλιστα ἀπτήν. Μάθε ὅμως καὶ κάτι ἄλλο. Τὰ μεγάλα καὶ τὰ σπουδαῖα καὶ τὰ αἰώνια δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἀποδείξεως. Εἶναι αὐταπόδεικτα.

ρατὴ, μὴ ὑπάρχοντος εἰσέτι τοῦ εἰκονοστασίου, ἀλλὰ κιγκλίδων μόνον, αἵτινες ἐχώριζον τὸ ἱερὸν ἀπὸ τὸν κυρίως Ναόν. Προϊόντος τοῦ χρόνου τὸ Ἱερὸν ἀπεχωρίσθη δι' εἰκονοστασίον, ὡς ἔχει σήμερον. Ἐκτοτε ὁ θρησκευτικὸς οὗτος γαμήλιος χορὸς γίνεται περί τῆς τραπέζης, τιθεμένης ἐπὶ τοῦ Σωλέου, ἂν εἶναι εὐρύς, ὡς εὐρηται εἰς τινὰς ναοὺς ἐν Ἀμερικῇ, ἀγορασθέντας παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀπὸ ξένους θρησκευτικοὺς ὁργανισμοὺς καὶ μεταποιηθέντας, ὅσον ἔνεστι, κατὰ τοὺς ὀρθοδόξους ρυθμούς, ἢ κάτωθεν τοῦ Σωλέου, ἔναντι τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου, ὡς εἴθισται παρ' ἡμῖν μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν.

Κατὰ ταῦτα τοιοῦτον πανάρχαιον ἔθιμον ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπικρατήσαν δέον νὰ τηρῇται ὡς ἔχει, ἐν ἀπάσαις ταῖς ὀρθοδόξοις Ἐκκλησίαις καὶ δὴ ἐν ταῖς τῆς διασπορᾶς, καθὼς ἐν τῇ τελέσει τῶν μυστηρίων τοῦ Βαπτίσματος, τῆς Ἱερωσύνης καὶ τοῦ Γάμου.

Κρίσεις τινὲς τῶν ἐγκυψάντων εἰς τὴν μελέτην τῶν κωδίκων, περὶ τὴν τέλει τοῦ μυστηρίου τοῦ Γάμου—Ὅρα Μέγα Εὐχολόγιον τοῦ ἔτους 1927—αὐταὶ καθ' ἑαυτὰς εἶναι ὑπὸ κάθαρσιν.

Τὸ πάλαι πρὸ τοῦ ἐνάτου αἰῶνος ποῖα ἄσματα ἐψάλλοντο κατὰ τοὺς τρεῖς κυκλίους χορούς εἶναι ἄγνωστον εἰς ἡμᾶς· τοῦτο μόνον γνωρίζομεν ὅτι τὰ τρία ἄσματα τὰ ψαλλόμενα σήμερον συνωδᾷ τοῖς τρισὶ κύκλοις εἶναι τοῦ ἐνάτου αἰῶνος, ὡς ἔχουσι μέχρι τοῦδε.

Οἱ τρεῖς οὗτοι ὕμνοι φέρουσι χαρακτῆρα χαρμόσυνον καὶ συνάμα διδακτικόν, ὁ δὲ περὶ τὴν τράπεζαν χορὸς εἶναι τις ἐκδήλωσις αἰσθηματολογικῆς εὐφροσύνης καὶ πνευματικῆς θυμῆδός ἐπὶ τῇ τελέσει τοῦ «μεγάλου» τούτου μυστηρίου τοῦ γάμου τοῦ συμπληροῦντος τὰς ἀτελείας τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς σκέψεως τῶν συνερχομένων εἰς γάμου κοινωνίαν ἐξ ἀλληλεπιδράσεως τῆς κοινῆς αὐτῶν συμβιώσεως καὶ διαιωνίσεως τοῦ εἶδους καὶ ἀναπτύξεως καὶ μορφώσεως αὐτοῦ.

Ἐκκλησιαστικὴ Κίνησις

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. κ. Μιχαὴλ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος παρέμεινεν εἰς τὴν ἔδραν Αὐτοῦ ἐν Νέα Ὑόρκῃ, ἐπισκεφθεὶς ὅσας Κοινότητας ἦτο δυνατόν. Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν ἐν Τζαμέϊκα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ Ἐφημερίου τῆς Κοινότητος Αἰδ. Νικολάου Τερεζάκη καὶ τοῦ Διακόνου Νεοφύτου. Τὸ ἑσπέρας τῆς ἰδίᾳς ἡμέρας ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γερασίμου. Τὴν Μεγάλην Δευτέραν ἑσπέρας μετέβη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως ἐν Κορώνᾳ ὅπου καὶ ὠμίλησε ἐπὶ τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς. Τὴν Μεγάλην Τρίτην ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καὶ ἀνέλυσε τὸ Τροπάριον τῆς Κασσιανῆς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως ἐν Μπροῦκλυν. Τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἑσπέρας κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν ἀνέγνωσε τὸ πρῶτον Εὐαγγέλιον καὶ ἐκήρυξεν ἐπὶ τοῦ θέματος ἡ θυσία τοῦ Κυρίου εἰς τὸν ἐν Μπροῦκλυν Ναὸν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν τὴν ἀκολουθίαν τῶν Μεγάλων ὥρων καὶ τῆς Ἀποκαθλώσεως παρηκολούθησε εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν τῆς Νέας Ὑόρκης ὅπου ἐκήρυξε καὶ τὸν Θεῖον λόγον. Κατὰ τὸ ἑσπέρας μετέβη εἰς τὸν ἐν Μπροῦκλυν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου ὅπου προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ἐπιταφίου καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον. Τὸ Μέγα Σάββατον ἑσπέρας προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐτέλεσε τὴν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ναὸν. Τὸ ἀπόγευμα ὠμίλησε ἀπὸ δύο Ραδιοφωνικῶν Σταθμῶν τῆς Νέας Ὑόρκης καὶ διὰ τοῦ σταθμοῦ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς» ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Γεντειρᾷ Ἀδελφούς. Μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς τὸν ἐν Ἀστορίᾳ Ἱερὸν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΒΟΡΕΙΟΥ ΚΑΙ ΝΟΤΙΟΥ ΑΜΕΡΙΚΗΣ GREEK ARCHDIOCESE OF NORTH AND SOUTH AMERICA

Νέας Ὑόρκῃ Μαρτίου 20, 1950

Πρὸς τοὺς Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊσταμένους καὶ Τὰ Ἐντ. Δι. Συμβούλια τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλ. Κοινοτήτων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς

Ἐσωκλείστως ἀποστέλλομεν ὑμῖν πρὸς γνῶσιν τὸν ταμειακὸν ἰσολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ὅστις καλύπτει τὴν χρονικὴν περίοδον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1949.

Ὡς καὶ σεῖς θὰ ἴδητε, τὸ κυριώτερον εἰσόδημα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς εἶναι τὸ Μονοδολλάριον. Τὸ συνολικῶς εἰσπραχθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ Μονοδολλάριου ἀνῆλθεν εἰς Δολλάρια 106,049.00, πρᾶγμα ποῦ σημαίνει ὅτι μόνον 106,049 Ἑλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ μας ἐφωδιάσθησαν διὰ τοῦ ἀτομικοῦ των Δελτίου Μονοδολλάριου. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἂν καὶ εἶναι μικρὸς συγκρινόμενος μετὰ τοὺς ἄνω τῶν 18 ἐτῶν Χριστιανούς μας ἐν τῇ Χώρᾳ ταύτῃ, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ αὐξάνει, ἐπιτρέπει νὰ ἐλπίζωμεν εὐχόμενοι ὅτι κατὰ τὸ διανυόμενον ἔτος 1950 θὰ καλύψῃ ὅλους τοὺς Χριστιανούς μας.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ Ι. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Ταμειακὸς Ἰσολογισμὸς Χρήσεως 1948-1949

ΛΗΞΙΣ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1949

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

Ἔτους 1948

82,653.00
16,283.00
360.00
100.00
75.00
255.00
145.00
26.00
50.00
73.25
300.00

100,320.25

Ναὸν τοῦ Ἀγίου Δημητρίου ὅπου προέστη τοῦ Μεγάλου Ἐσπερινοῦ τῆς Ἀγάπης, ὁ ὅποιος ἐτελέσθη εἰς τὸ ὑπαιθρον ἐπὶ ὥραίας ἐστολισμένης ἐξέδρας τοποθετημένης εἰς τὸ παραπλεύρως τοῦ Ναοῦ γήπεδον. Χιλιάδες πιστῶν παρηκολούθησαν τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὸ θαυστόχαστον κήρυγμα τοῦ Σεβασμι-

Ἔτους 1949

Μονοδολλάριον 1949 91,210.00
Μονοδολλάριον 1948 14,839.00
Μονοδολλάριον 1947 —
Πιστοποιητικὰ Γάμων 300.00
Βαπτιστικὰ 80.00
Ἐπιδόματα Κοινοτήτων 144.00
Ἐπιδόματα Ἱερέων 75.00
Τέλη Διαζυγίων 75.00
Εἰσπράξεις ἀπὸ Ἱερᾶ Ἀντιμῆνσια 210.00
Ληξιαρχικὰ βιβλία 62.50
Καταστατικὰ 198.75
Δωρεὰ διαφόρων 2,304.28
Τόκοι Ὁμολογιῶν (WAR BONDS) 200.00

109,698.53

ωτάτου ἐπὶ τῆς Ἱστορικότητος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου.

Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Πρεσβευτὴν κ. Β. Κύρου παρακολουθήσαντα τὴν ἀκολουθίαν μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ ηὐχῆθῃ τὰ δέοντα ἡ Αὐτοῦ Σεβασμιότης. Τὴν Δευτέραν τοῦ Πάσχα ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη εἰς τὴν Ἀκαδημίαν

ΕΞΟΔΑ

Έτους 1948

1. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΑ ΕΞΟΔΑ
ADMINISTRATIVE

\$36,053.15	Μισθοδοσίαι
87.80	Ύοδοιπορικά Έξοδα
4,312.40	Τροφή - Φιλοξενία
3,045.98	Γραφική ύλη - Τυπογραφικά
1,837.61	Τηλέφωνον
1,587.12	Τηλεγραφήματα
2,721.07	Φωτισμός και Θέρμανσις
3,400.00	Ταχυδρομικά Έξοδα
501.48	Είδοποιήσεις - Δημοσιεύσεις
373.03	Νομικαί Ύπηρεσίαι

2. ΓΕΝΙΚΑ ΕΞΟΔΑ
OPERATING EXPENSES

\$2,664.14	Έπισκευαί-Συντήρησις
402.62	Άσφάλεια
401.57	Φόρος Ύδατος
347.73	Τόκοι Ύποθηκῶν
244.72	Οικιακά Σκεύη
197.50	Μικροέξοδα

3. ΔΙΑΦΟΡΑ ΕΞΟΔΑ
SUNDRY EXPENSES

\$ 650.00	Φιλανθρωπία
1,722.35	Έξοδα Έπισκοπῆς Σικάγου
1,082.01	» » Βοστώνης
2,400.00	Έπιδομα εἰς Όμοσπονδίαν Κοινοτήτων Νέας Ύρκης
9,893.60	Ποσοστὸν 10 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν Μονοδολλαρίου διὰ Ταμείον συντάξεως Ἱεροῦ Κλήρου

\$73,925.88

Σύνολον

Έτους 1949

\$33,062.25
1,650.83
7,008.81
1,893.76
1,451.60
1,606.95
2,021.30
3,050.00
1,248.60
237.90

\$2,526.82
804.19
291.70
206.45
407.48
0.25

\$1,289.00
1,579.55
245.00

10,604.90

\$71,187.34

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ

Σύνολον Εἰσπράξεων ἔτους 1949 ..... \$109,698.53

Σύνολον Δαπανῶν ἔτους 1949 ..... 71,187.34

Διαφορὰ εἰς πίστῳσιν ἔτους 1950 ..... 38,511.19

\$109,698.53 \$109,698.53

τοῦ Ἁγίου Βασιλείου ὅπου προήδρευσε συνεδρίας τῶν μελῶν τῆς ἑφορίας καὶ ἐπεθεώρησε τὸ ἐν αὐτῇ ἐπιτελούμενον ἔργον.

Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Νύσσης κ. Γερμανὸς κατὰ τὴν Μεγάλην Δευτέραν ἑσπέρας, ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῶν

Ἁγίων Γεωργίου καὶ Δημητρίου Νέας Ύρκης.

—Τὸ ἑσπέρας τῆς Μεγάλης Τρίτης ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας.

—Κατὰ τὴν Μεγάλην Πέμπτην τὴν πρωτὴν εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ τὸ ἑσπέρας κατὰ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν Δώδεκα Εὐαγγελί-

ων ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Νέας Ύρκης.

—Κατὰ τὰς Βασιλικὰς Ὁρας τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν πρωτὶ παρευρέθη καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τὸ δὲ ἑσπέρας ἐν τῷ ἐν Γιόγκερς, Ν. Υ. Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ.

—Τὸ Μέγα Σάββατον πρωτὴν παρευρέθη ἐν τῷ ἐν Ν. Υ. Ἱ. Ναῷ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, κατὰ δὲ τὴν Θ. Ἀνάστασιν ἐλειτούργησεν ἐν τῷ ἐν Μάουντ Βέρνον Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος.

—Τὸν Ἑσπερινὸν τῆς Β' Ἀναστάσεως ἀνέγνωσεν ἐν Ἑλλίς Ἀιλαντ ὑπὲρ τῶν αὐτόσε κρατούμενων ὁμογενῶν πρὸς τοὺς ὁποίους καὶ ὠμίλησε διὰ μακρῶν.

—Κατὰ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον καὶ ἐν νοσοκομείοις διαφόρους γνωστούς αὐτῷ ἀσθενεῖς.

—Κατὰ τὴν 13ην Ἀπριλίου προήδρευσε τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς ἰδίας ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μέγα Ἑσπερινὸν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Μπρόνξ.

—Τὴν 14ην ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησεν ἐν τῷ αὐτῷ ἑορτάζοντι Ἱ. Ναῷ, συνεχάρη δὲ τὸν ἱερατ. προϊστάμενον, τὸ Συμβούλιον καὶ τὴν Φιλόπτωχον Ἀδελφότητα τῆς εἰρημένης Κοινότητος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἑορτῆς τῶν.

Ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Σικάγου κ. Γεράσιμος, ἀναλαθὼν τελείως ἐκ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν καὶ ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τὴν 25ην Μαρτίου εἰς τὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, ὅπου καὶ κατὰ τὴν ἐπὶ τῇ Ἑθνικῇ Ἑορτῇ ψαλείσαν δοξολογίαν προέστη καὶ ὠμίλησε.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Σικάγου ἐπεσκέφθη ὅλας τὰς Κοινότητας τοῦ Σικάγου. Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον Λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Δημητρίου. Τὸ

ἐσπέρας τῆς ἰδίας ἡμέρας κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Νυμφίου ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Τὴν Μεγάλην Δευτέραν ἐσπέρας ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε τὸν Θεῖον λόγον εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Τὴν Μεγάλην Τρίτην ὠμίλησε περὶ μετανοίας ἐπὶ τοῦ Τροπαρίου τῆς Κασσιανῆς εἰς τὸν Ἅγιον Σπυριδῶνα. Τὴν Μεγάλην Τετάρτην ἐσπέρας προέστη τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μυστηρίου τοῦ Εὐχελαίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος. Τὴν Μεγάλην Πέμπτην ἐσπέρας κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τῶν Παθῶν ἐχοροστάτησε καὶ ὠμίλησε εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου. Τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῆς ἀποκαθλώσεως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου, τὸ δὲ ἐσπέρας κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἐπιταφίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως. Τὸ Μέγα Σάββατον ἐσπέρας προέστη τῆς τελετῆς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, κατὰ δὲ τὸν Μέγαν Ἑσπερινὸν τῆς Β' Ἀναστάσεως ἐχοροστάτησεν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ

Πρὸς ἐπιθράβεισιν τῆς ἀφοσιώσεως ἐπιδειχθείσης διαφοροτρόπως ἀπὸ μέρους τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον τέκνων Αὐτῆς, ἡ Μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀπεφάσισε κατόπιν Συνοδικῆς διασκέψεως, ἵνα ἐκδώσῃ εἰδικὰ διπλώματα καὶ μετάλλια καὶ τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀγίου Ἀνδρέου. Ταῦτα θὰ παραδίδωνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους ἀντιπροσώπων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔδειξαν τὴν πρὸς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν ἐμμονήν των διὰ τῆς εὐλαθείας των, διὰ τῆς ἐνισχύσεως τῶν κατὰ τόπον Ἐκκλησιῶν καὶ Κοινοτήτων καὶ Θρησκευτικῶν καὶ Φιλανθρωπικῶν Ὁρθοδόξων Ὁργανισμῶν καὶ δὴ καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον βοήθειαν αὐτῶν. Οἱ

ἐπιθραβεύμενοι θὰ ἀποτελέσουν τάγμα τὸ ὁποῖον ἐλληνιστὶ μὲν θὰ ὀνομάζεται «Ἀδελφότης ὁ Ἀπόστολος Ἀνδρέας», Ἀγγλιστὶ δὲ «THE ORDER OF KNIGHTS OF CHRISTIAN ORTHODOXY». Πολλὰ μέλη τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ὀμογενείας θὰ ἐπιθραβευθοῦν διὰ τῶν διασήμεων τῆς Πατριαρχικῆς ταύτης Ἀδελφότητος, δεδομένου ὅτι προσέφερον καὶ θὰ προσφέρουν πρὸς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον παντοιοτρόπως βοήθειαν.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. κ. Ἀθηναγόρας ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Πατριαρχικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Γεωργίου καὶ ἐτέλεσε μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τὴν Κυριακὴν τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ ἀπόγευμα διεξήχθη μετὰ πολλῆς τάξεως καὶ μεγαλοπρεπείας ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ. Ἐκτὸς τῶν ἐπισήμων Κυβερνητικῶν καὶ Διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων πλήθῃ κατέκλυσαν τὸν ἐντὸς καὶ ἐκ τοῦ τοῦ Πατριαρχικοῦ Ναοῦ Ἱερὸν χώρον. Ὁ Πατριάρχης περιβεβλημένος θαυμάσια ἀρχαῖα ἄμφια καὶ περιστοιχούμενος ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, τῶν Πατριαρχικῶν Ἱερέων καὶ Διακόνων κατήλθεν ἐκ τῶν διαμερισμάτων αὐτοῦ εἰς τὸν Ναὸν ἐνῶ οἱ χοροὶ ἔψαλον τοὺς ὕμνους τῆς Ἀναστάσεως τὰ δὲ πλήθῃ παρηκολούθουν μετ' εὐλαθείας πολλῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἡ Α. Μακαριότης ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. κ. Τιμόθεος εὐρισκόμενος εἰς Ἱερὴν πρὸς ἀνάρρωσιν ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἰορδανίας καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πρὸς τοὺς ὑψηλοὺς ξένους ὁ Πατριάρχης παρέθεσε γεῦμα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου εὗρε τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἰορδανίας διὰ τὴν προστασίαν τὴν ὁποίαν παρέχει εἰς τὰ Ἱερὰ Προσκυνήματα καὶ τοὺς φυλάσσοντας αὐτὰ Ὁρθοδόξους Κληρικούς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλβανίας Παΐσιος, ὁ διαδεχθεὶς τὸν ὑπὸ τῶν Κομμουνιστῶν ἀποπεμφθέντα Χριστοφόρον, γράφων πρὸς τὸν Πατριάρχην Μόσχας Ἀλέξιον σχετικῶς πρὸς τὴν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκλογὴν του ἀναφέρει ὅτι «ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία τῇ βοηθείᾳ τοῦ Θεοῦ καὶ τῇ λαϊκῇ ἐξουσίᾳ, τῇ ἡμετέρα βουλήσῃ καὶ τῇ προσωπικῇ συναρρωγῇ τῆς Ὑμετέρας Ἀγιότητος καὶ τῆς Μεγάλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας, ἥς ἐπαξίως προΐστασθε, θὰ ἐφαρμόξῃ τὰς εἰρηνικὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου, ἱσταμένη εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀκαταλύτου δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιμοναρχικοῦ στρατοπέδου, ἀγωνιζομένη ὑπὲρ δικαίας καὶ μονίμου εἰρήνης διὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Ἐπὶ κεφαλῇς τοῦ στρατοπέδου τούτου κατὰ τῶν μοναρχικῶν ἐναυσμάτων τῶν παρασκευαζόντων τὴν αἱματοχυσίαν καὶ καταστροφὴν ἵσταται ἡ ὑμετέρα ἐνδοξος Πατρίς.» Ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος ἀπαντῶν ἐξέφρασε σὺν τοῖς ἄλλοις τὴν χαρὰν αὐτοῦ «ἐπὶ τῷ ὅτι ἐσμέν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν τῆς ὑπὲρ τῆς ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ εἰρήνης».

ΑΙ ΔΥΣΚΟΛΙΑΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΟΣ (Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 7)

Ὑπάρξεις αἱ ὁποῖοι ἠκολούθουν τὸν ἁμαρτωλὸν βίον τῆς Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, πόσαι ὅμως τὴν ἐμμήθησαν εἰς τὴν μετάνοιάν της; Πόσοι εἶχον τὸ θάρρος νὰ ξαναπάρουν τὸ μονοπάτι τῆς ἐπιστροφῆς καὶ νὰ ἐπιμείνουν στὴν προσπάθειαν τῆς ἀνασυγκροτήσεως τοῦ πνευματικοῦ των κόσμου;

Ὅσοι ἔχομεν τὸ θάρρος, ἀλλὰ καὶ ὅσοι κατανοοῦμεν τὸ πραγματικὸν συμφέρον, τὸ πρόσκαιρον καὶ τὸ αἰώνιον, ἃς ἀναθεωρήσωμεν τὰς ἀποφάσεις μας. Ὡς ἀφήσωμεν τὰς ἁμαρτίας μας μαζί με τὰ δάκρυα τῆς μεταμελείας μας στὰ πόδια τοῦ Ἑσταυρωμένου, τοῦ ἁμνοῦ τούτου τοῦ Θεοῦ τοῦ αἵροντος τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου καὶ καινούργιαν ἃς ἀρχίσωμεν ζωὴν μαζί με τὸν ἀναστάντα Κύριον.

Παρακαλούνται

ΟΣΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΜΑΣ δὲν λαμβάνουν τακτικά τὸ φύλλον νὰ θεβαιούνται πρῶτον ἂν ἡ συνδρομὴ των δὲν ἔχει λήξει, καὶ ἂν εὑρίσκωνται ἐν τάξει, νὰ εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον τῆς Διεκπεραιώσεως πρὸς διόρθωσιν τυχόντος λάθους.

*Απευθύνεσθε οὕτω:

ORTHODOX OBSERVER
293 Seventh Avenue, New York 1, N. Y.

ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ Εὐλαβ. Ἱερατ. Προϊστάμενοι, ὅπως, μετὰ τῆς Αἰτήσεως Ἐπισκοπικῆς Ἀδείας καὶ τοῦ Ἐγγυητικοῦ Γάμου, συναποστέλλωσι πάντοτε καὶ τὸ Πιστοποιητικὸν Ἀγαμίας τῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀφικομένων εἰς Ἀμερικὴν Μελλονύμφων, πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν Χριστιανῶν ἡμῶν.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΔΩΡΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Τὸ καλλίτερον δῶρον διὰ τὴν Νεολαίαν μας εἶναι ἓνα Ὀρθοσκευτικὸν Βιβλίον, ἀπὸ τὴν μελέτην τοῦ ὁποίου θὰ διαφωτισθῇ ὡς πρὸς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Προμηθευθῆτε τὰ δύο βιβλία τοῦ Ἀρχιμ. Ἀθηναγόρα Κοκκινάκη:

- 1) IN THE REALM OF REDEMPTION.
- 2) FOOD FOR REDEMPTION.

Ἐγράψαν ἐντολὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀγγλιστὶ διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν νέων μας.

Τιμῶνται καὶ τὰ δύο μαζὺ \$1.50.

Γράψατε: THE ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

15

ΚΑΛΟΔΕΜΕΝΟΙ ΤΟΜΟΙ

ΤΟΥ

ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ

Ὁλόκληρος Βιβλιοθήκη

Ἀποτελοῦν μίαν πλήρη ἐγκυκλοπαίδειαν ἣ ὅποια δίδει εἰς τὸν κάτοχόν της ποικίλας γνώσεις· εἰσάγει αὐτὸν εἰς τὴν ἐν Ἀμερικῇ ζωὴν τῆς Ὁμογενείας μας καὶ στολίζει κάθε σπίτι.

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ \$4.00

Γράψατε:

ORTHODOX OBSERVER
10 East 79th Street, New York, 21, N. Y.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ

Τὸ καθήκον τὸ ὁποῖον ἔχει κάθε Χριστιανὸς νὰ φροντίξῃ διὰ τὴν συστηματικὴν διάδοσιν τῶν χριστιανικῶν ἀληθειῶν, ἐπιβάλλει εἰς τοὺς τακτικούς ἢ ἐκτάκτους ἀναγνώστας τοῦ «Ὁρθοδόξου Παρατηρητοῦ» τὴν ὑποχρέωσιν ὅπως ἐγγράψουν εἰς τὸ Περιθδικὸν αὐτὸ τοὺς συγγενεῖς, φίλους καὶ γνωστούς των.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐξυπηρετεῖται ἡ εὐγενὴς προσπάθεια πρὸς εὐρυτέραν ἐξάπλωσιν τοῦ γραπτοῦ Λόγου εἰς ὅλας, εἰ δυνατόν, τὰς ὁμογενεῖς οἰκογενεῖας τῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ Καναδᾶ.

SUBSCRIPTION BLANK

The Orthodox Observer
10 East 79th Street
New York 21, N. Y.

Enclosed please find \$3.00 and send *The Orthodox Observer* to:

Name .....

Address .....

.....

.....

NEW YORK CHURCH SUPPLY inc.

ΣΑΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ:

Μὲ πολλὴν τέχνην ραμμένα καὶ καλῶς ἐφαρμόζοντα Βυζαντινὰ Ἀμφία. Ἐχομεν ἐπίσης ὑφάσματα μὲ τὸν πήχυν, παντὸς εἵδους γαρνιτούρες, καὶ διατηροῦμεν δωρεὰν ὑπηρεσίαν κοπτικῆς, δίδοντες εἰς ὑμᾶς εὐχαρίστως ὑποδείξεις πρὸς κατασκευὴν τῶν Ἀμφίων σας.

Γράψατε διὰ δείγματα καὶ τιμὰς.

N. Y. CHURCH SUPPLY inc.
KATHERINE IVANYI, Proprietor
198 BROADWAY NEW YORK, N. Y.
BARCLAY 7-5964

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

ΤΑ 12 ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ καὶ Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΘΡΗΝΟΣ.—Ὁ λόκληρος ἡ Ἱερὰ Ἀκολουθία τῆς ἐσπέρας τῆς Μ. Πέμπτης, Μ. Παρασκευῆς, Μ. Σαββάτου, καὶ ἡ Ἀνάστασις. Σελίδες 132, χαρτόδετος. 50c

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ καὶ ΤΑ ΑΓΙΑ ΠΑΘΗ.—Ἱ. Ἀκολουθία, Εὐαγγέλια, Ἀπόστολοι καὶ Ἑορταὶ ὅλου τοῦ ἔτους. Πασχάλια ἕως τὸ 1987. Ἐκδόσεις Ἀθηνῶν, κομψῶς δεδεμένη, σελίδες 796, \$3.00. Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις, σελ. 520. ... \$5.00

ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΣ τοῦ Ὁρθοδόξου Χριστιανοῦ.—Περιέχει τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀκολουθίας τῶν Κυριακῶν καὶ Ἑορτῶν ὅλου τοῦ ἔτους καὶ αἰώνιον Πασχάλιον καὶ Κυριακοδρομίων. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 780. Χρυσόδετος, \$5.00.

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ, εἰς τὸ ἀρχαῖον ἐγκυκλιμένον ὑπὸ τῆς Μεγάλῃς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας κείμενον. Τὰ 4 Εὐαγγέλια, Πράξεις Ἀποστόλων, Ἐπιστολαὶ Παύλου καὶ Καθολικαί, Ἀποκάλυψις, καὶ πῖναξ περικοπῶν ἀναγινωσκομένων κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ Ἑορτάς. Πολυτελής Ἀμερικανικὴ ἔκδοσις. Σελίδες 620. Χρυσόδετος. \$5.50

Εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν
ΚΑΤΑΛΛΗΛΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΓΕΝΕΑΝ

Ἐκδόσεως Λονδίνου, μὲ μαῦρα καὶ κόκκινα γράμματα, Ἑλληνικὰ καὶ Ἀγγλικά εἰς ἀντιστοιχοῦς σελίδας. Ὅλα σχήματος τσέπης, χρυσόδετα.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ. The Divine Liturgy of St. John Chrysostom. Ἐπίσης ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου καὶ Περικλοπαὶ Ὁκτωήρου, Τριωδίου, Πεντηκοσταρίου καὶ Μηναίου. \$3.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ, ἥτοι, Ἀρραβῶνος καὶ Στεφανώματος. The Sacrament of Holy Matrimony ... \$2.00

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΜΑΤΟΣ. The Sacrament of Holy Baptism. \$2.00

ΤΟ ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ. The Sacrament of Holy Unction. \$2.00

Η ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Μ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ καὶ τῆς ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. The Services for the Holy Week and Easter Sunday. \$4.00

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ. The Divine Liturgy of the Presanctified. \$3.00

Ο ΑΚΑΘΙΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ καὶ ΤΟ ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ. The Acathist Hymn and the Little Compline. \$2.00

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ, ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ καὶ ΥΨΩΣΙΣ. Epiphany, Pentecost, Exaltation of the Cross. \$2.00

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΔΙΒΡΗ ΔΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΔΙΒΡΗ. Ὁδηγὸς συνομιλίας Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς, μὲ τὴν προφορὰν, ἐπὶ παντὸς χρησίου θέματος. Νέα ἔκδοσις 1947, μὲ ἐπιστολογραφίαν. Σελ. 448, σχῆμα τσέπης. Χρυσόδετος \$2.50.

ΝΕΟΝ ΑΓΓΛΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ καὶ ΕΛΛΗΝΟΑΓΓΛΙΚΟΝ ΔΕΞΙΚΟΝ ΔΙΒΡΗ. Τὸ νεώτατον, πληρέστατον καὶ πλέον ἀξιόπιστον λεξικόν. Ἐκδόσις 1948. Χρυσόδετον, μὲ εἰρηγήρια \$3.00. Μὲ δέριμα καὶ εἰρηγήρια \$4.00.

GREEK MADE EASY. Ἡ μόνῃ ἀπλῇ καὶ συγχρονισμένῃ μεθόδῳ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς, κατ' οἶκον ἢ ἐν Σχολείῳ, ὑπὸ Ἀμερικανῶν, μικρῶν ἢ μεγάλων. Third enlarged edition (1948), 192 pages. Cloth, \$2.50.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΣ Ἄνευ Διδασκάλου. Ἡ ἀριστὴ πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Ἀγγλικῆς ὑπὸ Ἑλλήνων. Προφορὰ ἀκριβεστάτη. Γλῶσσα ζωντανή. Κατάληλος δι' ἀρχαρίους ἢ προχωρημένους. Ἐκδ. 1949, μὲ 64 ἐπὶ πλέον σελ. \$3.00

ΤΟ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Τεύχος Α'. Τὸ πλουσιώτατον καὶ μεθοδικώτατον. Μὲ 64 πολυχρόμους εἰκόνας \$1.00

ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΟΝ τοῦ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ τῆς ΑΜΕΡΙΚΗΣ, Κωνσταντοπούλου, Μέρος Β'. Τὸ ἰδεώδες Ἀναγνωστικὸν Α' ἢ Β' τάξεως, μὲ 42 πολυχρόμους εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Γ' ΤΑΞΕΩΣ «ΕΛΛΗΝ. ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ», Κωνσταντοπούλου. Μόλις ἐκδοθέν, εἰς ἐκλεκτὴν δημοτικὴν, μὲ λεξιλογία, ποιήματα καὶ 70 ὁρασιότατα εἰκόνες. Τιμᾶται \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ Δ' ΤΑΞΕΩΣ «ΤΑ ΠΑΤΡΙΚΑ ΜΟΥ ΠΑΛΑΤΙΑ», Ν. Βαβοῦδη. Τὸ μόνον ἐγκριθὲν. Δ' ἔκδοσις. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδόσις Γ', 1945. Μὲ 100 ὁραίας εἰκόνας \$1.00

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΚΑΙ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδόσις 1949. Μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΑΙ. Πολυζωίδου. Μικραὶ παιδικαὶ ἱστορίαι, παρμέναι ἀπὸ τὴν ζώην. Ὑφασμ. ἀπλοῦν. Σελ. 160, \$1.50.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Νέα ἔκδοσις μὲ 26 μεγάλας εἰκόνας, προσευχὰς, κλπ. \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ τῆς ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ. Πολυζωίδου. Μὲ διδάγματα, προσευχὰς καὶ πολλὰς ὁραίας εἰκόνας \$1.00

ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. Πολυζωίδου. Ἐκδόσις Β', μὲ πολλὰς εἰκόνας. \$1.00

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ. Δημητριάδου. Ἐκδοθεῖσα χάριν τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων σχολείων. \$1.00

Η ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΟΣ. Πολυζωίδου. Ἡ διδασκαλία τῆς πίστεώς μας εἰς 100 εἰκόλα μαθήματα. \$1.00

CATECHISM OF THE EASTERN ORTHODOX CHURCH. A Sunday School Primer. By Bishop G. Polyzoides. \$1.00

ΟΡΘΟΔΟΞ. ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗ. Πολυζωίδου. Ἐξηγεῖ μὲ εἰκόνας ὅσα τελοῦνται εἰς τοὺς ναοὺς μας. \$1.00

Στέλλονται παντοῦ προπληρωμένα. C.O.D. 30c ἐπὶ πλέον. Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ ἀπὸ τῶν Ἐκδότα.

D. C. DIVRY, Inc., Publishers

293 SEVENTH AVE.
NEW YORK 1, N. Y.